ក្រមាដែលគេធ្លាប់ប្រើ

ខ្ញុំទើបតែនៅជាមួយគ្រូគង្វាល។ ខ្ញុំបាននិយាយថា...ខ្ញុំបានសុំគាត់ឱ្យខល មកខ្ញុំកាលពីម្សិលមិញ។ តែខ្ញុំរកឃើញថា ខ្ញុំទើបតែ...ពេញមួយថ្ងៃ គ្មានការហៅចូលទេ ហើយខ្ញុំគិតថា "មែនហើយ ឆ្ងល់ថាមានបញ្ហាអ្វី? អ្វីមួយគឺ... អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺសន្តិភាពណាស់។" ហើយមួយសន្ទុះក្រោយមក បងស្រីវូដបាន មកជាមួយការហៅពេញលេញ។ ទូរស័ព្ទរបស់ខ្ញុំបានរលត់ទៅហើយ ដូច្នេះបើ មានអ្នកណាម្នាក់បានទូរស័ព្ទមក។ ទូរស័ព្ទបានបន្លឺឡើង ប៉ុន្តែវាមិនបានបន្ទរនៅ ទីនោះទេ ដូច្នេះបញ្ហាគឺនៅត្រង់កុងតាក់។ ពួកគេបានជួសជុលវាប្រហែលម៉ោង ប្រាំបីយប់មិញ ឬប្រហែលជាមុននេះបន្តិច ហើយ ទូរស័ព្ទ ការហៅទូរស័ព្ទកំពុង មកដល់ឥឡូវនេះ។

2 យើងរីករាយដែលបានចូលរួមក្នុងកម្មវិធីព្រឹកនេះ។ ខ្ញុំមានជំងឺផ្តាសាយ យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ដែលជាធម្មតាខ្ញុំកើតនៅពេលខ្ញុំត្រលប់មកផ្ទះ។ ដើរជុំវិញព្រិល រហូតដល់ចង្កេះរបស់អ្នក ហើយដេកលក់នៅពេលយប់។ កុំគិតថាវានៅឆ្ងាយពីទី នេះ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែឆ្លងកាត់ភ្នំនោះនៅទីនោះនៅ ញូអាល់បានី គឺជាអ្វីដែលអ្នកត្រូវ ធ្វើ ដើម្បីចូលទៅក្នុងជ្រលងភ្នំនេះ បន្ទាប់មកខ្ញុំមានជំងឺផ្តាសាយ។ ហើយវាជា...ខ្ញុំ មិនដឹងទេ មានអ្វីមួយនៅជ្រលងភ្នំនៅទីនេះដែលរក្សាវាចុះ។ ហើយវាទាប ហើយ វាមិនយល់ស្របជាមួយខ្ញុំទាល់តែសោះ។

3 ឥឡូវនេះ យើងសប្បាយចិត្តដែលបានទៅព្រះវិហារ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយ ហើយដើម្បីស្តាប់គ្រូគង្វាលដ៏ល្អជាទីស្រឡាញ់របស់យើងសូមថ្វាយពាក្យរបស់ គាត់សម្រាប់យើងនិងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ហើយ—ហើយបានឮ សោកស្តាយ ដែលបានឮមនុស្សជាច្រើនឈឺនិងអ្នកខ្វះខាត និងរបៀបដែលអារក្សកំពុង វាយលុកធ្វើឱ្យមនុស្សគ្រប់គ្នាឈឺ។

4 ហើយស្ត្រីតូចម្នាក់បានលើកឡើងអំពីប្អូនស្រីរបស់នាងនៅខាងក្រោយនោះ ហើយខ្ញុំដឹងថាបងស្រីសូអ៊ីនៅជាមួយនាង។ គ្រូពេទ្យបានបញ្ជូននាងទៅផ្ទះដើម្បី ស្លាប់ឥឡូវនេះ។ ហើយនាងនៅតែជឿថានាងនឹងជាសះស្បើយ។ ហើយនាងស្ថិត ក្នុងស្ថានភាពធ្ងន់ធ្ងរ។ ម្តាយក្មេករបស់ខ្ញុំក៏ដូចគ្នាដែរ អាយុចិតសិបឆ្នាំហើយ។

នាងស្ថិតក្នុងស្ថានភាពធ្ងន់ធ្ងរណាស់។ ហើយពិតជាមានជំងឺជាច្រើននៅទូទាំងប្រទេស។ ហើយបន្ទាប់មកមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅជុំវិញប្រទេស ឃើញទេ ដែលព្យាបាលជំងឺរបស់យើង ប្រសិនបើយើងអាចស្វែងរកការពេញចិត្តជាមួយទ្រង់។

5 ហើយឥឡូវនេះ ដោយសារបំពង់ករបស់ខ្ញុំឈឺ មិនមែនឈឺទេ ប៉ុន្តែវាស្អក។ ហើយខ្ញុំនឹងមិនព្យាយាមអធិប្បាយទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែនិយាយទៅកាន់អ្នកមួយភ្លែតពីព្រះបន្ទូល ហើយបន្ទាប់មកចូលទៅអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ ដែលខ្ញុំបានសន្យាថានឹងធ្វើ។ ប៉ុន្តែមុននឹងធ្វើការនេះ ខ្ញុំចង់ប្រកាសពីការប្រជុំមួយចំនួនទៀត។ ខ្ញុំ…

6 នៅក្នុងកម្មវិធីរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំមានការប្រឆាំងតិចតួច…មិនមែនជាការប្រឆាំងទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែជាការយល់ច្រឡំបន្តិចប៉ុណ្ណោះ។ ហើយជាច្រើនដង ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនមានកន្លែងសម្រាប់កម្មវិធីរបស់ខ្ញុំដូច—ដូចបងប្អូនផ្សេងទៀតនៅលើវាលបេសកកម្ម ដូចជាវិទ្យុ ទូរទស្សន៍ និងទស្សនាវដ្តីជាដើម។ ហើយក្នុងការធ្វើដូច្នេះ ហេតុអ្វីបានជាមាននរណាម្នាក់និយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំនឹងនៅទីនេះ។" ឥឡូវនេះខ្ញុំបានផ្សាយពាណិជ្ជកម្មបីកន្លែងសម្រាប់សប្ដាហ៍នេះ គ្រាន់តែថ្ងៃនេះមានបីកន្លែងផ្សេងគ្នា។ មួយចុះនៅកេនតាគី ពីរនៅកាលីហ្វ័រញ៉ា ដែលខ្ញុំស្គាល់។ ហើយគ្មានអ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើបានអំពីវាទេ ព្រោះខ្ញុំមិនមានហាងផ្លូវការផ្សេងទៀតទេ ដូច្នេះវាធ្វើឱ្យមានការលំបាក។

7 ហើយ មែនហើយ ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់មកពីជុំវិញម៉ាឌីសុនវិល រដ្ឋកេនតាគី នៅទីនេះ។ ខ្ញុំត្រូវបានគេប្រកាសថានឹងចុះទៅទីនោះកាលពីសប្ដាហ៍មុន ហើយខ្ញុំមិនដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីវា។ ហើយខ្ញុំត្រលប់មកផ្ទះវិញ ហើយ—ហើយពួកគេបានប្រកាសវា និងបងប្រុសដែលបានធ្វើវាដោយឈ្មោះអេលី ឬ ខ្ញុំជឿថានោះជាឈ្មោះរបស់គាត់ ដោយមានជំនឿល្អ គាត់បានធ្វើវា។ គាត់បានហៅខ្ញុំហើយសួរថាតើយើងអាចចុះទៅ—ដើម្បីជាពរជ័យនិងទទួលបានពរជ័យពីប្រជាជនរបស់ទ្រង់។ ហើយគាត់បានហៅ។ ខ្ញុំបានប្រាប់គាត់ឱ្យសួរបងប្រុសម៉ូរ៉េ។ អញ្ចឹង ខ្ញុំត្រូវចាកចេញ។ ខ្ញុំបានប្រាប់គាត់ថាខ្ញុំត្រូវចាកចេញនៅថ្ងៃដដែល។ មែនហើយ បងប្រុសម៉ូរ៉េមិនបានអនុញ្ញាតឱ្យនរណាម្នាក់ដឹងទេ។ ហើយពេលណាឬប្រាប់ខ្ញុំ ឬឲ្យប្រពន្ធខ្ញុំដឹង។ ដូច្នេះខ្ញុំបាននៅអៃដាហូ ហើយទើបតែត្រលប់មកវិញ ហើយការប្រជុំបានបន្ត។

8 ដូច្នេះហើយ ដូច្នេះខ្ញុំបានឃើញ ក្នុងអំឡុងពេលនោះ វាមិនអាចរៀបចំនៅរដ្ឋល្វីសសៀនណាសម្រាប់រឿងដែលកំពុងកើតឡើងនៅទីនេះទេ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំគ្រាន់តែយកការរៀបចំដោយខ្លួនឯង ដើម្បីធ្វើការរៀបចំដោយខ្លួនឯងសម្រាប់កិច្ចប្រជុំរហូតដល់កិច្ចប្រជុំរបស់ខ្ញុំមាន...ខ្ញុំគ្រាន់តែដូចជា...អូ ខ្ញុំមិនដឹងទេ ខ្ញុំគិតថាការសារភាពគឺល្អសម្រាប់ព្រលឹង។ តើអ្នកមិនគិតដូច្នេះទេឬ? ខ្ញុំគ្រាន់តែឧស្សាហ៍ពេកអំពីរឿងទាំងនេះ។ ហើយគ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យនរណាម្នាក់ គ្រប់ទីកន្លែង គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យវាទៅ។ ហើយខ្ញុំដឹងថាវាមិនបង់ថ្លៃទេ។ បន្ទាប់ពីរយៈពេលយូរ អ្នកដាក់...អ្នកត្រូវតែមានប្រព័ន្ធខ្លះទៅវា។ ហើយឥឡូវនេះខ្ញុំកំពុងព្យាយាមរៀបចំ។

9 ហើយខ្ញុំ—ហើយខ្ញុំនឹងទៅជួបលោកស្រី អាណុល។ ខ្ញុំ...មានបុរសម្នាក់នៅទីនេះនៅល្វីសវីលដែលល្អណាស់ ពេលខ្ញុំកំពុងប្រជុំនៅទីនេះ ហើយឈ្មោះរបស់គាត់គឺបងប្រុសប៊ឺហ្គម។ ហើយគាត់ចង់បាន—មួយយប់ឬពីរយប់។ ខ្ញុំនឹងឃើញថេតឌីតូចរបស់នាង ខ្ញុំជឿថា ថេតឌី អាណុល សម្រាប់ពេលខ្លះនៅសប្តាហ៍នេះ។

10 ហើយបន្ទាប់មកថ្ងៃសៅរ៍និងថ្ងៃអាទិត្យខាងមុខនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចធ្វើបាន ខ្ញុំចង់ចុះនៅម៉ាឌីសុនវីល។ ពួកគេមានអ្នកដឹកនាំម្ភៃប្រាំ សាមសិបនាក់នៅទីនោះ។ ពួកគេទាំងអស់គ្នាអង្គុយនៅទីនោះ មកខ្លះ...មួយមានប្រាំមួយ ប្រាំពីរយម៉ាយ។ មែនហើយ គ្មាននរណាម្នាក់នៅទីនោះទេ ដូច្នេះមិននៅទីនោះ ហើយគ្មានកំហុសរបស់ខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែ...ប៉ុន្តែគ្រាន់តែតាមរយៈការយល់ច្រឡំ ឬការធ្វេសប្រហែសក្នុងការហៅគាត់។ ហើយខ្ញុំនឹងព្យាយាមចុះទៅទីនោះនៅចុងសប្តាហ៍ក្រោយ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ។

11 បន្ទាប់មក នៅថ្ងៃទីប្រាំដល់ទីប្រាំមួយ ខ្ញុំនៅប្រ៊ុគ្លីន ញូវយ៉ក។ ហើយបន្ទាប់មកចាប់ពីពេលនោះមក នៅថ្ងៃទីដប់បួន ទីដប់ប្រាំ និងទីដប់ប្រាំមួយ នៅផាកឃើប៊ឺក រដ្ឋវ៉េសវើជីនៀ។ ទើបតែបានធ្វើការរៀបចំទាំងពីរនោះកាលពីយប់មិញនិងព្រឹកនេះ។ ឥឡូវនេះ ទីក្រុង Charlotte រដ្ឋ South Carolina គឺគ្រាន់តែនៅក្នុងបញ្ជី ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដឹងទេ។ បន្ទាប់មក ថ្ងៃឈប់សម្រាកបានមកដល់។

12 បន្ទាប់មកយើងទៅឆ្នេរខាងលិច ដែលពួកគេកំពុងជួសជុល—ការប្រជុំសាលប្រជុំធំមួយ។ ឥឡូវនេះ ទាំងនេះគឺជា—គឺជាការប្រជុំតូចៗដូចជានៅវិទ្យាល័យនិងរឿងដូចនោះ។ មួយនៅទីនោះនៅឆ្នេរខាងលិច នឹងជា—ទីក្រុងពីរ ការប្រជុំទីក្រុងរួមគ្នា អូកលែននិងសាន់ហ្វ្រាន់ស៊ីស្កូ។

13 ហើយបន្ទាប់មកគណៈប្រតិភូទីក្រុងផុននិក គឺថាបងប្រុសរ៉ូប៊ឺតមិនអាចនៅទីនោះបានទេនៅឆ្នាំនេះ ខ្ញុំនឹងជំនួសកន្លែងរបស់គាត់នៅផុននិកនៅក្នុង—នៅក្នុងការប្រជុំតំបន់ម៉ារីកូប៉ាទាំងមូល។ នោះគឺជាការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់សហជីព។

14 ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំព្រោះខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវការវា។ ហើយខ្ញុំដឹងថារាល់ពេលដែលជំនឿកើតឡើងដោយខ្លួនឯង អារក្សបង្វែរកាំភ្លើងទាំងអស់នៅក្នុងនរកនៅលើវា ដូចនោះ អ្នកឃើញទេ ដូច្នេះវាធ្វើឱ្យវាពិបាកណាស់។

15 ដូច្នេះព្រឹកនេះ ដើម្បីអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។ ខ្ញុំចង់អានព្រះបន្ទូលដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះខ្លះ ហើយនិយាយមួយភ្លែតពីបទគម្ពីរ ហើយបន្ទាប់មកអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។ អូ របៀបដែលខ្ញុំចូលចិត្តនិយាយអំពីទ្រង់! មែនអត់? ខ្ញុំគ្រាន់តែចូលចិត្តនិយាយអំពីទ្រង់។

16 ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់អានចេញពីព្រះគម្ពីរ ពង្សាវតាក្សត្រទីពីរ ជំពូកទី២ ខទី១២ ជាផ្នែកមួយរបស់វា។

> *អេលីសេក៏បានឃើញ ហើយ...ស្រែកឡើងថា ឱលោកឪពុក លោកឪពុកខ្ញុំអើយ នុ៎ះន៏ ព្រះរាជរថ និងទ័ពសេះរបស់ពួកអ៊ីស្រាអែលហើយ។*

17 ហើយឥឡូវនេះសម្រាប់វិធី—អត្ថបទ ឬប្រធានបទ ខ្ញុំចង់និយាយអំពី: *ក្រមាដែលគេធ្លាប់ប្រើ*។ ដូច្នេះសូមព្រះអម្ចាស់បន្ថែមព្រះពររបស់ទ្រង់នៅពេលយើងនិយាយទៅកាន់អ្នកនៅព្រឹកនេះ។ ហើយអ្នកអធិស្ឋានសម្រាប់យើង។

18 ក្នុងអំឡុងពេលនៃរជ្ជកាលអ៊ីស្រាអែលនៅលើទឹកដីនេះ អ៊ីស្រាអែលគឺជាប្រជាជាតិមួយ ហើយវាជាប្រជាជាតិដ៏ខ្លាំងមួយ ហើយវាជាប្រភេទនៃពេលវេលាសន្តិភាពក្នុងចំណោមផ្នែកយោធារបស់វា។ ប៉ុន្តែនៅក្នុង—ផ្នែកខាងវិញ្ញាណរបស់វា វាជាប្រភេទនៃ—ពេលវេលាមួយ—នៃការក្លែងបន្លំ។ ហើយប្រសិនបើយើងក្រឡេកមើលទៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ យើងតែងតែអាចរកឃើញឧទាហរណ៍នៃអ្វីដែលកំពុងកើតឡើងសព្វថ្ងៃនេះ។ ជានិច្ចកាល នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ រឿងដែលមានឥឡូវនេះ គ្រាន់តែជាការប្រឆាំងនៃអ្វីដែលនៅដើមដំបូង។

19 ឥឡូវនេះ សៀវភៅលោកុប្បត្តិផលិតអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលមាននៅក្នុងពិភពលោកសព្វថ្ងៃនេះ។ គ្មានអ្វីនៅក្នុងលោកិយទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលមិនបានចាប់ផ្តើម

នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ត្បិតវាជាការចាប់ផ្ដើម។ នៅទីនោះ បានចាប់ផ្ដើមគ្រប់សាសនា។ នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ បានចាប់ផ្ដើមអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលបានចាប់ផ្ដើម។ ហើយក្រុមជំនុំពិតបានចាប់ផ្ដើមនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ។ ហើយអ្នកជឿមិនពិតបានចាប់ផ្ដើមនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ។ ហើយភាពព្រងើយកន្ដើយបានចាប់ផ្ដើមនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ។ លោកុប្បត្តិគឺជាការចាប់ផ្ដើម។

20 ហើយឥឡូវនេះក្នុងរជ្ជកាលអេលីយ៉ា ឬដំណើររបស់អេលីយ៉ានៅលើផែនដីដែលជាហោរារបស់ព្រះនៅសម័យនោះ។

21 ហើយព្រះជាម្ចាស់មិនដែលទុកអង្គទ្រង់នៅលើផែនដីដោយគ្មានសាក្សីឡើយ។ ព្រះតែងតែ នៅកន្លែងណាមួយ កន្លែងណាមួយ មានមនុស្សម្នាក់ដែលទ្រង់អាចដាក់ដៃលើ ហើយនឹងឈរធ្វើជាសាក្សី។ ដូច្នេះប្រសិនបើទ្រង់បានធ្វើដូច្នេះតាំងពីលោកុប្បត្តិមក ប្រាកដណាស់ នៅកន្លែងណាមួយ ព្រះមានបុរសម្នាក់ដែលទ្រង់អាចដាក់ដៃលើឥឡូវនេះ។ សម្រាប់ទ្រង់—ទ្រង់ជាមនុស្សច្រើនជាងម្នាក់ឥឡូវនេះ ទ្រង់មានបុរសជាច្រើនដែលទ្រង់អាចដាក់ដៃលើ ព្រោះយើងចុះមក—ដល់ពេលប្រមូលផល ដល់ពេលច្រូតកាត់។

22 លោកុប្បត្តិគឺជាការដាំគ្រាប់ពូជ ហើយប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំនេះគឺជាភាពចាស់ទុំនៃការប្រមូលផល។ ហើយឥឡូវនេះគ្រាប់ពូជបានក្លាយជាគ្រាប់ពូជដោយខ្លួនឯង។ វាបានត្រលប់ទៅផ្កាវិញ ហើយពីផ្កាទៅ—ដល់ផ្លែឈើ។ ហើយវាជាពេលវេលាប្រមូលផលឥឡូវនេះ ពេលវេលាប្រមូលផល អ្វីដែលអស្ចារ្យទាំងអស់បានចាប់ផ្ដើម។ ក្រុមជំនុំពិតដែលបានចាប់ផ្ដើមនៅក្នុងលោកុប្បត្តិបានចុះមកដល់ពេលវេលាផ្លែឈើដែលជាផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណ។ ហើយមេប្រឆាំងព្រះគ្រិស្ដដែលបានចាប់ផ្ដើមនៅក្នុងលោកុប្បត្តិបានចុះមកទទួលផលរបស់វា។ ហើយយើងគ្រាន់តែនៅក្នុងពេលវេលាបិទនៃសម័យកាន់កាប់ត្រួតត្រាទាំងមូលរបស់ពិភពលោកនេះ...នៃជីវិតរមែងស្លាប់។ ហើយយើង...វាជាពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលនរណាម្នាក់ ឬគ្រប់សម័យកាល ធ្លាប់រស់នៅ គឺជាពេលវេលានេះ។ វាជាពេលវេលារញ្ជួយ។ វាជាពេលវេលាដ៏លំបាកសម្រាប់មនុស្សមានបាប ប៉ុន្តែវាជាពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យសម្រាប់គ្រីស្ទាន ដោយសារតែយើងដឹងថាយើងកំពុង—កំពុងប្រមូលផ្ដុំ ឬប្រមូលកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងតិចតួចចុងក្រោយជាមួយគ្នាដើម្បីទៅផ្ទះហើយជួបព្រះអម្ចាស់។

23 ឥឡូវនេះ មនុស្សសព្វថ្ងៃនេះ នៅពេលដែលអ្នកក្រឡេកមើលជុំវិញហើយ ឃើញបញ្ហានិងទុក្ខព្រួយដ៏ធំដែលប្រឈមមុខនឹងប្រទេសជាតិ កន្លែង...ប៉ុន្មាន យប់មុន ខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយនរណាម្នាក់ គឺជាភ្នាក់ងារមួយក្នុងចំណោម ភ្នាក់ងារមើលនៅទីនេះ ហើយពួកគេបាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ យើងទើបតែត្រូវបានណែនាំដោយរដ្ឋាភិបាល មិនដែលណែនាំមនុស្សឱ្យដេក ក្បែរ...ឆ្ងាយពីបង្អួចនៅលើឥដ្ឋ ប្រសិនបើគ្រាប់បែកផ្ទុះ ឬមិនដែលចូលទៅក្នុង បន្ទប់ក្រោមដី ដោយសារតែគ្រាប់បែកថ្មីនេះដែលពួកគេអាចដឹកនាំវិទ្យុពីទីក្រុង មូស្គូទៅផ្លូវទីបួននៅល្វីសវីល ហើយវាយនៅតាមផ្លូវ បាញ់វាឡើង វាមានជ័រ-... វត្ថុនៅក្នុងវា គ្រឿងផ្ទុះ ហើយយកវា*រាប់-ពាន់* ជា*ច្រើន-ពាន់* ដឹកនាំដោយផ្កាយ និងរ៉ាដា ហើយទម្លាក់វាយ៉ាងពិតប្រាកដនៅផ្លូវទីបួននៅល្វីសវីលពីទីក្រុងមូស្គូ ប្រទេសរុស្ស៊ី ហើយនៅពេលដែលវានឹងបុកនៅទីនោះ មិនចាំបាច់ប្រើយន្តហោះ ឬអ្វីទាំងអស់ គ្រាន់តែដកវាចេញពី*ទីនេះ* នោះវានឹងចុះចតនៅ*ទីនោះ* ហើយវានឹង ផ្លុំរន្ធនៅក្នុងដី នៃតំបន់មួយ ជម្រៅមួយរយចិតសិបប្រាំហ្វីតសម្រាប់ដប់ប្រាំម៉ាយ ការ៉េតាមផ្លូវណាដែលវាទៅ ដប់ប្រាំម៉ាយការ៉េ។" គ្មានអ្វីត្រូវធ្វើទេ ប៉ុន្តែត្រៀមខ្លួន ដើម្បីឡើងយន្តហោះទៅជាន់ខាងលើ គឺជារឿងតែមួយគត់ដែលត្រូវធ្វើនៅពេល ដែលពួកគេមកដល់។

24 គ្រាន់តែគិត ពួកគេអាចបាញ់បានហាសិបនាក់ ឬមួយរយនាក់ក្នុងពេល តែមួយ ប្រសិនបើពួកគេចង់។ វានឹងចប់ហើយក្នុងចន្លោះ...ខ្ញុំជឿថាវាជាហុកសិប ឬប៉ែតសិបនាទី ឬអ្វីមួយ ឬវិនាទី—វិនាទី ពីទីនោះទៅទីនេះ ដល់ការបំផ្លាញ ទាំងមូលនៃរឿងទាំងមូលនឹងកើតឡើង។ គ្មានអ្វីនៅសេសសល់រវាងល្វីសវីលនិង ហេនរីលទេ ហើយរវាងល្វីសវីលនិង—និងបាដថោន ឬចុះទៅក្នុងនោះ ប៉ុន្តែមាន រន្ធមួយនៅក្នុងដីដែលមានធូលីដីដាក់នៅក្នុងនោះ។ នោះគឺនៅសល់ទាំងអស់ ក្រៅពីតំបន់ដែលវានឹងចេញទៅក្រៅ ហើយឆេះអស់ជាច្រើនម៉ាយល៍និងម៉ាយ ល៍លើសពីនោះ។ ហើយខណៈពេលដែលមួយកំពុងទម្លាក់នៅទីនោះ ម្នាក់ទៀត កំពុងទម្លាក់នៅកន្លែងផ្សេង ដើម្បីជួបជាមួយវា។

25 ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលយើងមានទីជម្រក។ "ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់គឺជាប៉មដ៏ ខ្លាំងក្លា មនុស្សសុចរិតរត់ចូលទៅក្នុងនោះហើយមានសុវត្ថិភាព។" មិនថាមាន គ្រាប់បែកប៉ុន្មានគ្រាប់ឬអ្វីផ្សេងទៀត...យើងមានសុវត្ថិភាពនៅទីនោះ។ ដូច្នេះ

ពិភពលោកនិងមនុស្សមានបាប មិនមានទីជម្រកនេះ ឬកន្លែងសុវត្ថិភាពនេះទេ វាជាពេលវេលាដ៏រង្គោះរង្គើ។ ខ្ញុំជឿថា ប្រសិនបើខ្ញុំមិនមែនជាគ្រិស្ទានទេ ខ្ញុំនឹងឆ្កួតទៅ គិតអ្វីដែលអាចកើតឡើងនៅពេលណាមួយ។ ហើយជាមួយនឹងផ្ទះពេញទៅដោយក្មេងតូចៗ និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចឈរនៅក្នុងផ្ទះរបស់ខ្ញុំហើយណែនាំដល់ពួកគេនូវជម្រកដែលគ្មានគ្រាប់បែកអាចប៉ះបាន ឬគ្មានអ្វីផ្សេងទៀត នៅក្រោមការការពាររបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ "មិនមែនដោយអំណាច មិនមែនដោយកម្លាំងទេ ប៉ុន្តែដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំ" ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល។ ឃើញទេ? នោះគឺជាការការពាររបស់យើង។

26 ហើយវាជាពេលវេលាដ៏រុងរឿង ដ៏អស្ចារ្យ ដែលដឹងថាអំពើបាប និងការតស៊ូនិងការសាកល្បងនៃជីវិតនឹងត្រូវបញ្ចប់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។ វានឹងបញ្ចប់នៅថ្ងៃណាមួយ ហើយយើងនឹងទៅផ្ទះដើម្បីនៅជាមួយព្រះអម្ចាស់។ ឥឡូវនេះ អ្វីដែលនៅសេសសល់គឺជាពេលវេលាដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អ និងដើម្បីនាំចូលទៅក្នុងប៉មដ៏អស្ចារ្យនេះឱ្យបានច្រើនតាមដែលយើងអាចធ្វើបាន។

27 ហើយបន្ទាប់មក ដូចដែលយើងឃើញគំរូនៃមេរៀនរបស់យើងនៅថ្ងៃនេះ របស់អេលីយ៉ា ក្នុងរជ្ជកាលរបស់គាត់ គាត់...ឬការធ្វើដំណើររបស់គាត់នៅលើផែនដី ហេតុអ្វីបានជាគាត់ជាមនុស្សខ្លាំងពូកែ។ ព្រះកំពុងប្រើគាត់តាមរបៀបដ៏ខ្លាំងក្លា ដោយអំណាចដ៏ខ្លាំងក្លា។ ហើយយើងរកឃើញថាក្នុងអំឡុងពេលនេះ មានក្រុមអ្នកក្លែងបន្លំដែលព្យាយាមក្លែងបន្លំអេលីយ៉ា ដែលព្យាយាមធ្វើដូចអេលីយ៉ាបានធ្វើ។

28 ដូច្នេះហើយយើងរកឃើញរឿងដូចគ្នានៅថ្ងៃនេះ ការក្លែងបន្លំនៃគ្រីស្ទានមនុស្សដែលព្យាយាមធ្វើដូចជាគ្រីស្ទានដែលព្យាយាមធ្វើឱ្យខ្លួនឯងក្លាយជាគ្រីស្ទាន។ អ្នកមិនអាចធ្វើដូច្នេះបានទេ។ ព្រះត្រូវធ្វើដូច្នេះ។ ទ្រង់ជាអង្គតែមួយគត់ដែលអាចធ្វើវាបាន។

29 ដូច្នេះពួកគេបានបង្កើតសាលាមួយ ហើយហៅវាថា "សាលារបស់ហោរា។" ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាបានឡើងទៅសាលាហោរា ហើយពួកគេបានអប់រំពួកគេ។ ហើយខ្ញុំអាចស្រមៃមើលគ្រូអធិប្បាយទាំងអស់នៅទីនោះ ពាក់អាវដូចគ្នាដែលអេលីយ៉ាពាក់។ ខ្ញុំអាចស្រមៃថាព្យាយាមក្លែងបន្លំគាត់តាមសំលេងរបស់

គាត់ របៀបដែលគាត់និយាយ។ ហើយ—និងរបៀបដែលគាត់បង្ហាញខ្លួនឯង គ្រប់គ្នាព្យាយាមធ្វើដូចគ្នា ព្រោះអេលីយ៉ាជាមនុស្សអស្ចារ្យដែលព្រះបានប្រើ។

30 ហើយយើងរកឃើញរឿងដូចគ្នានៅថ្ងៃនេះ។ ខ្ញុំបានស្តាប់ការផ្សាយតាមវិទ្យុ
មិនយូរប៉ុន្មានទេ។ ពួកគេមានប៊ីលីប្រ៊ុហាំនៅទូទាំងប្រទេសនេះ ចាប់តាំងពីប៊ី
លីនៅល្វីសវីល។ គ្រប់គ្នាព្យាយាមក្លែងបន្លំរឿងដូចគ្នា ស្ទើរតែសិតសក់តាមរបៀប
ដូចគ្នា និង—ហើយពាក់របស់ដូចគ្នា និងប្រភេទសំឡេងដូចគ្នា ជាដើម។ ប៉ុន្តែអ្នក
មិនអាចធ្វើដូច្នេះបានទេ។ អ្នកគ្រាន់តែត្រូវតែក្លាយជានរណា ហើយអ្វីដែលព្រះ
បានធ្វើឱ្យអ្នកក្លាយជាអ្វី។ ហ្នឹងហើយ។ ដូច្នេះហើយ យើងរកឃើញពីរបៀបដែល
ប្រហែលជា នៅក្នុងសម័យពួកគេ រឿងដដែលនេះបានកើតឡើង។

31 ឥឡូវនេះ ព្រះទ្រង់ទត ឃើញថាថ្ងៃរបស់អេលីយ៉ាត្រូវបានរាប់ ថាគាត់
មាន*រយៈពេលយូរណាស់*ដែលគាត់អាចនៅទីនេះនៅលើផែនដី ដូចដែលមនុស្ស
គ្រប់គ្នាមាន ដូច្នេះទ្រង់នឹងមានអ្នកស្នងតំណែងពីអេលីយ៉ា។ ហើយនៅពេល
ដែលទ្រង់បានធ្វើ ព្រះជាម្ចាស់បានហៅបុរសម្នាក់នេះ។ ទ្រង់មិននៅក្នុងថ្នាក់
សិក្ខាសាលាទេ នៅពេលដែលទ្រង់បានហៅគាត់។ គាត់កំពុងភ្ជួររាស់នៅវាលមួយ
ដោយមាននឹមគោ ធ្វើការបម្រើ ឬមើលថែម្តាយនិងឪពុករបស់គាត់។ ហើយព្រះ
បានហៅគាត់ឲ្យជាអ្នកស្នងតំណែងរបស់អេលីសេ ឬអេលីយ៉ា។

32 ប្រហែលជាមនុស្សជាច្រើននៅសាលាគិតថាពួកគេប្រាកដថាពួកគេនឹង
ក្លាយជាអ្នកស្នងតំណែងរបស់គាត់ ពួកគេនឹងពាក់អាវរបស់គាត់ភ្លាមៗនៅពេល
ដែលគាត់បានបញ្ចប់វា។

33 ប៉ុន្តែ ព្រះធ្វើការហៅ។ ព្រះជាអ្នកជ្រើសរើស។ ព្រះធ្វើការជ្រើសរើស។ ព្រះ
ធ្វើការកំណត់តាមលំដាប់លំដោយ។ "ព្រះបានតាំងនៅក្នុងក្រុមជំនុំៈ ខ្លះ សាវ័ក
ខ្លះ ហោរា ខ្លះ គ្រូ ខ្លះ អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ និងគ្រូគង្វាល។" ព្រះជាម្ចាស់ធ្វើវា
ដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់។ យើងមិនអាចធ្វើឱ្យសក់មួយខ្មៅឬសបានទេ យើងក៏មិន
អាចបន្ថែមរឿងមួយទៅក្នុងកម្ពស់របស់យើងដោយការគិតពិចារណាដែរ។ ព្រះ
នៅក្នុងព្រះគុណដ៏គ្មានដែនកំណត់របស់ទ្រង់ និងដោយការជ្រើសរើសរបស់ទ្រង់
និងការដឹងមុនរបស់ទ្រង់ កំណត់របស់ទាំងនេះតាមលំដាប់លំដោយ ហើយគ្រប់
កង់ទាំងអស់ដំណើរការត្រឹមត្រូវ។ ខ្ញុំចូលចិត្តវា។

34 ខ្ញុំនឹងក្លាយជាមនុស្សបាក់ទឹកចិត្ត នៅព្រឹកនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនជឿលើ

ការបោះឆ្នោត និងការត្រាស់ហៅរបស់ព្រះ។ ប្រសិនបើខ្ញុំគិតថាលោកីយនេះ ទុកចោលដោយអំណាចរបស់មនុស្ស និងដោយប្រាជ្ញារបស់មនុស្ស និងដោយក្រុមធំៗទាំងបួន និងអង្គការសហប្រជាជាតិ ហើយអ្នកដែលមិនដែលសូម្បីតែនិយាយពីព្រះនាមរបស់ព្រះ ខ្ញុំជាមនុស្សដែលបាក់ទឹកចិត្ត ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនស្វែងរកលទ្ធផលនោះទេ។

35 ខ្ញុំមើលទៅក្នុងទំព័រនៃសៀវភៅចាស់នេះនៅ*ទីនេះ* កន្លែងដែលព្រះបានសរសេរវាចេញ ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាងនឹងមកតាមវិធីដែលទ្រង់មានបន្ទូល ហើយនោះជាអ្វីទាំងអស់។ ដូច្នេះ រឿងតែមួយគត់ដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើគឺមិនមែនតម្រង់ជួរជាមួយពួកគេទេ ប៉ុន្តែតម្រង់ជួរជាមួយកាល់វ៉ារី។ តម្រង់ជួរជាមួយព្រះ តម្រង់ជួរជាមួយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ស្នាក់នៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ មិនថាវាមើលទៅដូច*នោះ*ប៉ុណ្ណាក៏ដោយ វានឹងក្លាយជារបៀបដែលព្រះសព្វព្រះទ័យ។ វាមិនអាចជាអ្វីផ្សេងបានទេ។ ដ្បិតទ្រង់គ្មានដែនកំណត់ ស្គាល់ទីបញ្ចប់តាំងពីដើមដំបូង ហើយទ្រង់ធ្វើឱ្យអ្វីៗទាំងអស់ក្លាយជាការសរសើររបស់ទ្រង់។ ហ្នឹងហើយ។

36 "អ្វីៗទាំងអស់នឹងត្រូវធ្វើការជាមួយគ្នា។" អ្វីគ្រប់យ៉ាងនឹងត្រូវរៀបចំទៅតាមកន្លែងរបស់វា។ ខ្ញុំអើយ! ប្រសិនបើនោះមិនធ្វើឱ្យមានភាពក្លាហាននៅក្នុងគ្រីស្ទាន! គ្មានអ្វីអាចខុសទេ។ យ៉ាងណាមិញ វាមិនមែនជាសមរភូមិរបស់យើងទេ វាជារបស់ទ្រង់។ វាមិនមែនជាប្រាជ្ញារបស់យើងទេ វាជារបស់ទ្រង់។ រឿងតែមួយគត់ដែលយើងត្រូវធ្វើគឺដាក់ជំនឿនិងទុកចិត្តរបស់យើងនៅទីនោះ ហើយឈរស្ងៀមហើយឃើញសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះ មើលពីរបៀបដែលវាផ្លាស់ទីទៅកន្លែងរបស់វា ហើយគ្រប់កង់ទាំងអស់ធ្វើចលនា។ វាអាចនឹងខ្វាត់ខ្វាយពីចំហៀងទៅម្ខាង ប៉ុន្តែវានឹងផ្លាស់ទីទៅកន្លែងត្រឹមត្រូវរបស់វានៅពេលដែលព្រះមានបន្ទូលពីព្រះបន្ទូល។

37 ទ្រង់ជ្រាបពីទីបញ្ចប់តាំងពីដំបូង។ ទ្រង់ជ្រាបថាទ្រង់នឹងត្រូវជ្រើសរើស។ ទ្រង់ជ្រាបថាអេលីសេនឹងជំនួសអេលីយ៉ា មុនពេលដែលពិភពលោកត្រូវបានបង្កើតឡើង។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងត្រូវតែដំណើរការត្រឹមត្រូវ។

38 ហើយយើងព្រួយបារម្ភអំពីមនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់យើង ជាដើម "តើពួកគេនឹងចូលមកទេ?" ឈ្មោះរបស់ពួកគេ ប្រសិនបើពួកគេត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅជីវិតរបស់កូនចៀម មុនកំណើតផែនដី ពួកគេនឹងធ្វើការនៅ

ទីនោះ។ នោះជារឿងតែមួយគត់ដែលគាត់អាចធ្វើបាន។ យើងធ្វើបន្ទាល់ ហើយ
បំភ្លឺពន្លឺ។ ព្រះធ្វើ គឺជាអ្នកដែលនាំវាមកពួកគេ។

39 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់នៅក្នុងអេលីយ៉ា បន្ទាប់មក បន្ទាប់ពីគាត់បានបោះ
ក្រមារបស់គាត់លើគាត់ ហើយសាកល្បងលើគាត់។ ម្យ៉ាងទៀត អេលីយ៉ាជាហោរា
ដែលមានក្រមារបស់ព្រះនៅលើស្មារបស់គាត់ ទ្រង់បានចុះមក ហើយដាក់វានៅរុំ
និងអេលីសេ ដែលជាកសិករ ដើម្បីមើលថាតើវាសមនឹងគាត់ឬអត់។ ហើយវាត្រូវ
ចំណាយពេលប្រហែលដប់ឆ្នាំដើម្បីផ្លាស់ប្តូរ ដើម្បីឲ្យសមនឹងក្រមានោះ។

40 អ្នកដឹងទេ ជាធម្មតាព្រះដាក់យើងនៅក្នុងហាងហើយតុបតែងយើង។
ឥឡូវនេះ ទ្រង់មិនបានផ្លាស់ប្តូរក្រមារបស់ទ្រង់ឱ្យសមនឹងអេលីសេទេ ទ្រង់បាន
បញ្ជាអេលីសេឱ្យសមនឹងក្រមា។ ហើយនោះជាអ្វីដែលទ្រង់ធ្វើនៅថ្ងៃនេះ។ ទ្រង់
ផ្លាស់ប្តូរយើងឱ្យសមនឹងក្រមា មិនមែនប្តូរក្រមាឱ្យសមនឹងយើងទេ។ ពេលខ្លះ
យើងចង់ធ្វើឱ្យក្រមាសមនឹងយើង ប៉ុន្តែយើងមិនអាចធ្វើបានទេ។ អ្នកត្រូវតែ
(អនុញ្ញាតឱ្យ) ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរដោយខ្លួនឯង សម្រាប់ក្រមា។ វាជាក្រមារបស់ព្រះ
ហើយទ្រង់បានធ្វើឱ្យវាល្អឥតខ្ចោះ។ ហើយយើងមាន...ទ្រង់ត្រូវតែនាំយើងចូល
ទៅក្នុងអាណាចក្រនោះ ដើម្បីធ្វើឱ្យក្រមាសមនឹងយើង។

41 ដូច្នេះ យើងមិនអាចល្អឥតខ្ចោះដោយខ្លួនឯងបានទេ។ យើងដឹងថាយើងមិន
អាច។ គ្មានផ្លូវសម្រាប់យើងទេ ហើយ ទ្រង់មានបន្ទូលសម្រាប់យើង។ ដូច្នេះ ប៉ុន្តែ
អ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ ទ្រង់បានធ្វើការដង្វាយធួនសម្រាប់យើង ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ
គ្រីស្ទនិងសេចក្តីសុចរិតរបស់ទ្រង់។ នោះហើយជាកន្លែងដែលភាពល្អឥតខ្ចោះមក
មិនអើពើនឹងភាពបរិសុទ្ធរបស់យើង ដែលយើងគ្មាន និងគំនិតរបស់យើងផ្ទាល់
ដែលមិនគួរទេ។ ប៉ុន្តែយើងពឹងផ្អែកយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់លើកិច្ចការដែលបានបញ្ចប់របស់
ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ព្រះបានបញ្ជូនទ្រង់មកផែនដី ហើយវាគឺនៅក្នុងទ្រង់ដែល
យើងសម្រាក។

42 សូមកត់សម្គាល់ ប៉ុន្មានឆ្នាំមកនេះ តាមដែលយើងដឹង ទ្រង់ទើបតែទទួល
បុណ្យជ្រមុជទឹកមួយពីក្រមាលើទ្រង់។ ប៉ុន្តែតាមរយៈប៉ុន្មានឆ្នាំមកនេះ ព្រះបាន
បណ្តុះចរិតលក្ខណៈរបស់មនុស្សទៅជាកន្លែងមួយ បន្ទាប់ពីការហៅរបស់គាត់ ថា
គាត់នឹងសមនឹងក្រមាហើយជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះអម្ចាស់។

43 ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលអេលីយ៉ាបានឆ្លងកាត់ហើយបោះវាទៅលើ

គាត់ ហើយពួកគេចាប់ផ្តើមឆ្ពោះទៅគីលកាល់និងកន្លែងជាច្រើនទៀតដែលពួកគេទៅ ទៅសាលាហោរា នៅលើផ្លូវរបស់ពួកគេ ធ្វើដំណើរ។ ហើយនៅទីបំផុត អេលីយ៉ាកំពុងព្យាយាមធ្វើឲ្យអេលីសេត្រឡប់ក្រោយវិញ។ តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ទេ? ព្យាយាមធ្វើឱ្យគាត់ត្រឡប់មកវិញ។ បាននិយាយថា "ខ្ញុំ..." បើមិនដូច្នោះទេ "ប្រហែលជាផ្លូវគឺចោតពេកសម្រាប់អ្នក កូនប្រុស។ ប្រហែលជាវាតូចពេកសម្រាប់អ្នកដើរ។"

44 អ្នកដឹងទេថាអេលីយ៉ានៅឯណា មានភាពស្មោះត្រង់។ ហើយកន្លែងណាដែលជាអ្នកបម្រើដ៏ពិតរបស់ព្រះផ្សាយដំណឹងល្អ នោះជាដំណឹងល្អដែលមិនមានលាយឡំជាកន្លែងដែលវាត្រូវបានអធិប្បាយ។

45 ហេតុអ្វី ថ្ងៃមួយ គាត់បានឡើងទៅសាលាហោរា ដើម្បីទៅសួរសុខទុក្ខពួកគេ ហើយពួកគេបានសុំឱ្យគាត់ចាកចេញ។ ពួកគេបាននិយាយថា "វាត្រង់ពេកនៅទីនេះសម្រាប់យើង។"

46 អ្វីដែលយើងត្រូវការនៅថ្ងៃនេះគឺត្រង់ជាង ការអធិប្បាយដំណឹងល្អ នោះនឹងញែកស្រូវសាលីចេញពីអង្កាម ឬត្រូវពីខុស។ ធ្វើឱ្យអ្វីដែលត្រឹមត្រូវគឺ "ត្រូវ" ហើយអ្វីដែលខុសគឺ "ខុស។"

47 មិត្តទាំងអស់នេះជាមួយនឹងបទពិសោធន៍របស់ពួកគេ និងអ្វីទាំងអស់ដែលពួកគេមាន! ពួកគេបានចេញទៅដើម្បីរកអ្វីបរិភោគ ហើយម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេមានដើមទំពាំងបាយជូរ ហើយប្រមូលផ្លែឃ្លោកខ្លះ ហើយចម្អិនការស្លាប់ខ្លះនៅក្នុងសក្តានុពលខាងសាសនារបស់ពួកគេ។ ហើយរឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង គឺពួកគេបានស្រែកថា "មានអ្វីពុលនៅក្នុងឆ្នាំង!"

48 ប៉ុន្តែអេលីសេដែលមានចំណែកទ្វេដង ដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វី ដូច្នេះគាត់ដាក់អាហារមួយក្តាប់តូចនៅក្នុងឆ្នាំង។ បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះទៅចុះហើយញ៉ាំវា។" ម្យ៉ាងទៀត ពួកគេ...

49 សព្វថ្ងៃនេះ ខ្ញុំគិតថា យើងមានមេតូឌីស្ទ បាទីស្ទ ព្រីសប៊ីធើរៀន លូធើរៀន ពេនទីកុស្ទជាច្រើន និងអ្វីៗផ្សេងទៀត ទាំងអស់លាយបញ្ចូលគ្នា ហើយមួយប្រឆាំងនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក។ ហើយយើងមិនចាំបាច់ដករឿងទាំងមូលចេញ ហើយធ្វើវាចោលឡើយ។ យើងត្រូវការអាហារមួយក្តាប់ទៀត។ រក្សាក្រុមជំនុំ

ដដែល។

50 អាហារគឺមកពីផ្ទះរបស់សាលានៅទីនោះ ដែលជាតង្វាយដែលប្រជាជនបាននាំយកមក និងផលផ្លែដំបូងនៃការច្រូតកាត់ ដែលកិនជាគ្រាប់ធញ្ញជាតិ ដែលធ្វើឲ្យគ្រប់ទាំងគ្រាប់ធញ្ញជាតិដូចគ្នា។ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែល...

51 អាហារនេះ ដូចគ្នា គឺជាប្រភេទរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ អាហារគឺជាជីវិត។ ហើយនៅពេលដែលប្រភេទនៃព្រះគ្រីស្ទ អាហារ ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដូចគ្នា មានន័យថា "ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅដដែលដូចកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។" ហើយអាហារនៅក្នុងតង្វាយម្សៅ ហើយនៅពេលដែលពួកគេដាក់អាហារនេះចូលទៅក្នុងនោះ ការដាក់ព្រះគ្រីស្ទចូលទៅក្នុងសេចក្តីស្លាប់បាននាំមកនូវជីវិត។ នោះហើយជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នានៅក្នុងទម្រង់ស្លាប់របស់យើង នៅក្នុងភាពខុសគ្នារបស់យើង នៅក្នុងការជជែកវែកញែកខាងសាសនានិងអ្វីៗទាំងអស់។ ប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែនាំព្រះគ្រីស្ទចូលទៅក្នុងវា វានឹងផ្លាស់ប្តូរការស្លាប់ និងការញែកចេញចូលទៅក្នុងជីវិត ប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែធ្វើវា។

52 មានពួកបាបទីស្ទដប់ប្រាំបួនលាននាក់នៅអាមេរិក។ មានមេតូឌីស្ទដប់បីលាននាក់នៅអាមេរិក។ មានលូធើរៀនដប់មួយលាននាក់នៅអាមេរិក។ និងប្រេសប៊ីធើរៀនដប់លាននាក់នៅអាមេរិក។ ហើយព្រះដឹងថាមានកាតូលិកប៉ុន្មាននាក់ ដែលលើសពីនិកាយណាមួយ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងវាទាំងអស់ តើយើងត្រូវការអ្វី? អាហារមួយក្តាប់តូច។ យើងត្រូវនាំជីវិតទៅកាន់ក្រុមជំនុំ។ ហើយព្រះគ្រីស្ទគឺជាជីវិត។ ទ្រង់បានយាងមកដើម្បីនាំយើងនូវជីវិត។

53 ដូច្នេះ ពួកគេមានជម្លោះរបស់ពួកគេ និងសាលារបស់ពួកគេ និងទ្រឹស្តី-...ទ្រឹស្តីរបស់ពួកគេ ជាដើម។

54 ហើយបន្ទាប់មកអេលីយ៉ាបានប្រាប់អេលីសេថា "អ្នកត្រលប់មកវិញប្រសើរជាង ព្រោះផ្លូវប្រហែលជាពិបាកបន្តិច។" ប៉ុន្តែមនុស្សរបស់ព្រះដែលធ្លាប់ប្រឈមមុខនឹងវា ឬត្រូវបានគេបោះលើស្មារបស់គាត់នូវអាវផាយនៃសេចក្តីសុចរិតនិងអំណាចរបស់ព្រះ វាមិនងាយស្រួលពេកទេក្នុងការត្រលប់មកវិញ។

55 នៅពេលដែលខ្ញុំបានឮគ្រូគង្វាលនិយាយនៅព្រឹកនេះថា..."មនុស្សជាច្រើនកំពុងធ្លាក់ទឹកចិត្ត។" អ្វីដែលយើងត្រូវការគឺត្រូវមានចិត្តក្លាហាន! អ្វីដែលយើងត្រូវការគឺត្រូវបានលើកទឹកចិត្ត នោះជាការពិត។ ការសាកល្បងអាចនឹងមកដល់។

យើងមិនដែលត្រូវបានសន្យាថានឹងមានភាពសុាំពីពួកគេទេ ប៉ុន្តែទ្រង់នឹងប្រទាន ព្រះគុណដើម្បីឆ្លងកាត់ពួកគេ។ ប្រសិនបើភ្នំខ្ពស់ពេកមិនអាចឆ្លងកាត់បាន ជ្រៅពេកទៅក្រោម ធំទូលាយពេកមិនអាចទៅជុំវិញវាបាន ទ្រង់នឹងប្រទានព្រះគុណដើម្បីឆ្លងកាត់វា។ ហ្នឹងហើយ។ កុំបារម្ភ ប៉ុន្តែត្រូវចាំមើលព្រះគ្រីស្ទ ដ្បិតទ្រង់តែមួយគត់ដែលអាចនាំយើងឆ្លងកាត់។

56 ឥឡូវនេះ យើងឃើញពួកគេនៅពេលពួកគេធ្វើដំណើរ មកសាលារៀន។ ហើយគាត់បាននិយាយថា "អ្នកនៅទីនេះឥឡូវនេះ។ នៅទីនេះ ហើយតាំងលំនៅ ហើយធ្វើជាគ្រូល្អនៃទេវវិទ្យា ជាដើម។ ហើយអ្នកប្រហែលជា ថ្ងៃណាមួយអាចក្លាយជាព្រឹទ្ធបុរសនៃមហាវិទ្យាល័យនៅទីនេះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំត្រូវបន្តទៅមុខបន្តិចទៀត។"

57 តើអ្នកអាចស្រមៃថាបុរសម្នាក់របស់ព្រះពេញចិត្តក្នុងការធ្វើជាព្រឹទ្ធបុរសនៃមហាវិទ្យាល័យទេ នៅពេលដែលអំណាចនៃព្រះដាក់នៅជុំវិញកន្លែងដែលគាត់កំពុងឈរ? អត់ទេ។ គាត់បាននិយាយថា "នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់មានព្រះជន្មគង់នៅ ហើយព្រលឹងរបស់អ្នកមានព្រះជន្មរស់ ខ្ញុំនឹងមិនចាកចេញពីអ្នកឡើយ។" ខ្ញុំចូលចិត្តវា។

58 នៅជាមួយវា ទោះបាក់ទឹកចិត្តប៉ុណ្ណា សូម្បីតែវាមកពីម្ដាយរបស់អ្នក ប៉ាប៉ារបស់អ្នក ឬពីគ្រូគង្វាលរបស់អ្នក។ នៅជាមួយទ្រង់។

59 ពួកគេបានទៅទន្លេយ័រដាន់។ ពួកគេបានឆ្លងកាត់។ ហើយអេលីយ៉ាបាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ តើអ្នកនឹងចង់ឱ្យខ្ញុំធ្វើអ្វីសម្រាប់អ្នក?"

60 គាត់ថា "វិញ្ញាណរបស់អ្នកពីរដងនឹងមកលើខ្ញុំ។" គាត់ដឹងថាគាត់មានការងារត្រូវធ្វើ។ គាត់បាននិយាយថា "ចំណែកទ្វេដង។" មិនមែនគ្រាន់តែជាបទពិសោធន៍ដ៏កក់ក្ដៅដ៏ល្អ មិនមែនគ្រាន់តែជាការចាប់ដៃដ៏ល្អ ឬការប្រកបដ៏ល្អជាមួយក្រុមជំនុំផ្សេងទៀត។ ប៉ុន្តែ "អ្វីដែលខ្ញុំចង់បានគឺជាផ្នែកពីរនៃអ្វីដែលល្អបំផុតឥឡូវនេះ។"

61 ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា នៅពេលដែលព្រះកំណត់មនុស្សសម្រាប់ភារកិច្ចរបស់លោកិយ គាត់ត្រូវតែមានអ្វីប្រសើរជាងលោកិយមាន។ គាត់ត្រូវតែមានអ្វីប្រសើរជាងក្រុមជំនុំ។ គាត់ត្រូវតែទៅសម្រាប់ចំណែកពីរដង។

62 ហើយប្រសិនបើមានពេលមួយដែលត្រូវការចំណែកទ្វេដង វាជាថ្ងៃនេះ

នៅក្នុងអាណាចក្ររបស់មនុស្ស អ្វីដែលប្រសើរជាង អ្វីមួយដែលខ្ពស់ជាង។ ខ្ញុំមិនអាច...ខ្ញុំគិតថាសណ្តែកនិងនំប៉័ងពោតគឺល្អខ្លាំងណាស់ ប៉ុន្តែពេលខ្លះខ្ញុំត្រូវឡើងខ្ពស់ជាងនេះបន្តិច។ ហើយយើងធ្វើវា យើងត្រូវតែ។ យើងត្រូវតែបន្តឡើង។ អ៊ីស្រាអែលនឹងបែរចេញឈប់ជឿ បើវានៅតែឈរលើស្ថានភាពដូចគ្នា។ នាងត្រូវតែបន្តឬត្រឡប់ទៅវិញ។ ហើយនោះជារបៀបដែលក្រុមជំនុំមាន។

63 ដូច្នេះនៅពេលដែលពួកគេបានដើរទៅ វាមិនមែនប៉ុន្តែពីរបីនាទីរហូតដល់គាត់និយាយថា "អ្នកបានសុំរឿងដ៏អស្ចារ្យ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ប្រសិនបើអ្នកឃើញខ្ញុំពេលខ្ញុំទៅ អ្នកអាចមានអ្វីដែលអ្នកសុំ។"

64 ឥឡូវនេះ នោះត្រូវតែមានភាពនៅលីវនៃការជម្រុញ ភាពនៅលីវនៃបេះដូង ភាពនៅលីវនៃភ្នែក រក្សាភ្នែករបស់អ្នកនៅលើការសន្យា។ ហ៊ឹម! បើអ្នកឈឺនៅព្រឹកនេះ បើអ្នករងទុក្ខ មានការសន្យាដ៏អស្ចារ្យមួយ មិនមែនដោយអេលីយ៉ាទេ ប៉ុន្តែដោយព្រះផ្ទាល់។ "បើអ្នកអាចជឿ នៅពេលអ្នកអធិស្ឋាន ចូរជឿថាអ្នកទទួលបានអ្វីដែលអ្នកសុំ ហើយអ្នកនឹងទទួលវា។" មិនថាគ្រូពេទ្យនិយាយអ្វីទេ តើវាទៅប៉ុណ្ណា*បែបនេះ*ឬ*បែបនោះវា*ទៅ រក្សាជាប់តាមការសន្យា។

65 អេលីយ៉ាផ្តល់ឱ្យគាត់នូវលក្ខខណ្ឌមួយៈ "បើអ្នកឃើញខ្ញុំពេលខ្ញុំទៅ វានឹងមកលើអ្នក។"

66 មានការសន្យាមួយ "ប្រសិនបើអ្នកអាចជឿ អ្វីៗទាំងអស់អាចធ្វើទៅបានចំពោះអ្នកដែលជឿ។"

67 ពេលខ្លះខ្ញុំមើលខ្លួនឯង ហើយគិតថា "ខ្ញុំធ្លាប់ដូចជាត្រីចាហួយក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានរង់ចាំ ហើយខកខានព្រលឹងរាប់ពាន់នាក់ ចូលទៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ ព្រោះខ្ញុំបានរង់ចាំហើយនិយាយថា 'ព្រះ...' ពឹងផ្អែកច្រើនពេកលើអំណោយទានខាងវិញ្ញាណ។ ហើយនិយាយថា 'ព្រះអម្ចាស់អើយ ប្រសិនបើទ្រង់នឹងបង្ហាញខ្ញុំ ប្រសិនបើទ្រង់នឹងផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវនិមិត្តមួយ អ្វីដែលត្រូវធ្វើ។'" ហើយព្រះបានប្រទាននិមិត្តមួយ បន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងបើកនៅជុំវិញហើយអនុញ្ញាតឱ្យនរណាម្នាក់និយាយខ្ញុំចូលទៅក្នុងអ្វីផ្សេងទៀត។

68 ហើយ អូ ខ្ញុំមិនដែលមកដល់កន្លែងនោះទេ រហូតដល់ខ្ញុំ...ដូចដែលខ្ញុំមាននៅពេលនេះ ដែលខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាវាជាសេចក្តីជំនឿ ដែលយើងត្រូវតែចេញពីទីនោះ ព្រោះវាជាការសន្យា។ ហើយការដែលទ្រង់បានធ្វើ និងការព្យាបាលដែល

ទ្រង់បានធ្វើ និងការអស្ចារ្យ បានចុះមក ហើយមានរូបភាពរបស់ទ្រង់នៅក្បែរយើង ជាដើម ដែលមិនធ្លាប់ស្គាល់ចាប់តាំងពីពិភពលោកចាប់ផ្តើម។ ហើយបន្ទាប់មក ឈរនៅជុំវិញដូចជាចាហួយ? វាថែមទាំងធ្វើឱ្យខ្ញុំបាក់ទឹកចិត្តជាមួយខ្លួនឯង ទៀតផង។ វាដល់ពេលដែលត្រូវមើលការសន្យា។

69 ហើយនោះជាអ្វីដែល ដោយព្រះគុណរបស់ព្រះ ខ្ញុំមានគោលបំណងធ្វើ។ ហើយខ្ញុំដឹងថារាល់អារក្សនៃនរកនឹងបាញ់មកលើវា។ ប៉ុន្តែដោយព្រះគុណរបស់ព្រះ ខ្ញុំមានគោលបំណងរក្សាភ្នែករបស់ខ្ញុំនៅលើការសន្យា។

70 អេលីសេបាននិយាយថា "បើអ្នក" ឬ អេលីយ៉ាបាននិយាយថា "បើអ្នកឃើញខ្ញុំពេលខ្ញុំទៅ អ្នកនឹងមានអ្វីដែលអ្នកសុំ។" នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ អ្នកត្រូវតែរក្សាភ្នែករបស់អ្នកនៅលើវា មើលការសន្យា។ ចុះតើ មានអ្វីកើតឡើងប្រសិនបើសាលាខ្លះ ប្រសិនបើគាត់ត្រលប់មកវិញ ហើយនិយាយថា "ហេ ក្មេងប្រុសអើយ តើខ្ញុំកំពុងធ្វើអ្វីឥឡូវនេះ តាមពីក្រោយហោរា?" ប្រហែលជាគាត់នឹងបរាជ័យ។ ប៉ុន្តែគាត់មិនខ្វល់ពីអ្វីដែលសាលាគិតឬអ្វីដែលគ្រូទាំងអស់គិតទេ។ គាត់មិនខ្វល់ពីអ្វីដែលអ្នកជិតខាងគិត ឬផ្ទះ ឬអ្នកណាមើលមកគាត់ទេ។ គាត់រក្សាជំនឿរបស់គាត់លើការសន្យា។

71 អ្វីដែលយើងត្រូវការនៅថ្ងៃនេះគឺជំនឿលើការសន្យារបស់ព្រះ ហើយកុំយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអ្វីដែលអ្នក*នេះ*និយាយឬអ្នក*នោះ*និយាយ។

72 ដូចបងប្រុសម្នាក់បាននិយាយថា អ្នកដឹកនាំម្នាក់មានកូនស្រីពីរនាក់ដែលជាមនុស្សមិននិយាយ និងការរិះគន់លើការព្យាបាលដ៏ទេវភាពថា "កុមារមិនអាចជាសះស្បើយបានទេ។"

73 កុំយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអ្នករិះគន់។ រក្សាជំនឿរបស់អ្នកលើការសន្យា។ ព្រះមានបន្ទូលដូច្នេះ! "ការអធិស្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿនឹងជួយសង្គ្រោះអ្នកជំងឺ ហើយព្រះនឹងប្រោសពួកគេឲ្យក្រោកឡើង។" ប្រសិនបើទ្រង់អាចធ្វើឱ្យមនុស្សថ្លង់ម្នាក់ស្តាប់ឮ ទ្រង់អាចធ្វើឱ្យមនុស្សគថ្លង់ម្នាក់ទៀតស្តាប់បាន។ យើងដឹង ដោយភស្តុតាងដែលមិនអាចកាត់ថ្លៃបាន ថាទ្រង់ធ្វើដូច្នេះ។ រក្សាជំនឿរបស់យើងលើការសន្យា។ ភ្នែករបស់យើងផ្តោត ត្រចៀករបស់យើងថ្លង់ បេះដូងរបស់យើងសំដៅ ហើយរឿងមួយ គឺនៅលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយទ្រង់អាចអនុវត្តអ្វីដែលទ្រង់បានសន្យា។

អូ នៅពេលដែលយើងគិតពីរឿងនោះ វាផ្លាស់ប្តូរទិដ្ឋភាពទាំងមូលនៅពេលដែលយើងទទួលបានវា។ ព្រះបានសន្យា។ ព្រះគឺជាអ្នកដែលបាននិយាយវា។

74 ឥឡូវនេះ នៅ*ទីនេះ*គឺជាអ្នកតំណាងរបស់ព្រះបានមានបន្ទូល ហើយឥឡូវនេះព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់បានមានបន្ទូលហើយ។ ដូច្នេះតើយើងអាចធ្វើអ្វីបាន? គ្មានអ្វីក្រៅពីរក្សាគំនិតរបស់យើងលើរឿងនោះទេ។ បាននិយាយថា "បើអ្នកឃើញខ្ញុំពេលខ្ញុំឡើងទៅ អ្នកអាចទទួលការសន្យា។" អេលីសេបានសម្លឹងមើលអេលីយ៉ា។ មិនថាមានអ្វីកើតឡើងពីភាគីនីមួយៗ អ្វីដែលបានកើតឡើងនៅសងខាង អ្វីដែលបានកើតឡើងមុននោះ គាត់មិនដែលមើលវាទេ។ គាត់បានរក្សាភ្នែករបស់គាត់នៅលើការសន្យា។ ហ្នឹងហើយ ភ្នែករបស់អ្នកនៅលើការសន្យា។

75 ខ្ញុំគិតពីស្ត្រីដែលយើងបានទៅលេងនៅយប់ផ្សេងទៀត បងស្រី សូអេ។ ហើយគ្រូពេទ្យប្រាប់នាងថានាងធ្ងន់ធ្ងរប៉ុណ្ណា។ ហើយខ្ញុំមិនដែលប្រាប់នាងទេ ប្រាប់មនុស្សជាទីស្រឡាញ់។ ហើយវាមិនអាចទៅរួចទេសម្រាប់នាងក្នុងការជាសះស្បើយ។ ឥឡូវនេះ បងប្រុស កូនប្រសាររបស់នាងបានសួរខ្ញុំអំពីវា។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប្រសិនបើនាងអាចរក្សាភ្នែករបស់នាងតាមការសន្យា។" មិនថាមានអ្វីកើតឡើងទេ ចូរចាំមើលការសន្យា។

76 ប៉ុន្មានសប្តាហ៍មុន បងស្រី វូដនៅទីនេះ និងបងប្រុស វូដ មិត្តភក្តិពីរនាក់របស់យើងនៅទីនេះនៅព្រះវិហារ។ ខ្ញុំនៅមីឈីហ្គែនជាមួយមិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំគឺឡេអូនិងជេន។ យើងបានចាកចេញពីការប្រជុំទីក្រុងឈីកាហ្គោ ហើយទៅជាមួយមនុស្សមួយចំនួនរបស់ពួកគេ ទៅ...អស់រយៈពេលពីរថ្ងៃ ដើម្បីទៅបរបាញ់សត្វក្តាន់ដោយធ្នូនិងព្រួញ។ ហើយនៅតាមផ្លូវត្រឡប់មកវិញ ប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំបានខលប្រាប់ខ្ញុំ ហើយនាងបាននិយាយថា "អធិស្ឋានសម្រាប់ ម្តាយរបស់លោកស្រី វូដ។ មហារីកបានស៊ីមុខរបស់នាង។" ហើយបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនដែលឃើញបងស្រីវូដភ័យស្លន់ស្លោដូច្នេះទេ។ នាងកំពុងយំ។" បងស្រីវូដតែងតែជាវីរៈនារីនៃសេចក្តីជំនឿ ចាប់តាំងពីព្រះបានព្យាបាលកូនប្រុសរបស់នាងពីជើងពិការ ហើយបានព្យាបាលនាងដោយជំងឺរបេងជាដើម។ ប៉ុន្តែនាងបានចុះចាញ់។

77 នៅទីនោះនៅក្នុងបន្ទប់ យប់នោះ យើងបានអធិស្ឋាន។ លោកស្រី វូដ ចូលមក បាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ យើងនឹងទៅ។" ហើយយើងបានទៅរកម្តាយរបស់នាង ដែលនៅល្វីសវីល។ ហើយនាងមានជំងឺមហារីកនៅផ្នែកម្ខាង

នៃច្រមុះរបស់នាង ហើយគ្រូពេទ្យបានរំខានវា ខ្វាត់ខ្វាយវា រហូតដល់ចិញ្ចៀនតូចមួយនៃច្រមុះរបស់នាង ហើយឡើងប្រហែលមួយភាគប្រាំបីអ៊ីញពីភ្នែករបស់នាង គ្រាន់តែឆ្អឹងដាក់នៅទីនោះ។ ស៊ីវាលឿនតាមដែលវាអាចស៊ីបាន។

78 ចូលទៅក្នុងបន្ទប់ ហើយខ្ញុំលុតជង្គង់ចុះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំចង់និយាយជាមួយនាងតែម្នាក់ឯង។" ហើយខ្ញុំចូលទៅក្នុងបន្ទប់ដើម្បីអធិស្ឋានជាមួយស្ត្រីនោះ។ ហើយខណៈពេលដែលនៅក្នុងបន្ទប់ ខ្ញុំបានគិតថា "ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ប្រសិនបើទ្រង់គ្រាន់តែបង្ហាញខ្ញុំនូវនិមិត្តអំពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើងចំពោះស្ត្រីនោះ។" លោក និងលោកស្រី វូដ អង្គុយនៅខាងក្រៅ រង់ចាំមើលអ្វីដែលនិមិត្តនឹងនិយាយ។

79 ប៉ុន្តែខណៈពេលដែលខ្ញុំនៅទីនោះ ខ្ញុំត្រូវបានថ្កោលទោស។ ខ្ញុំត្រូវបានថ្កោលទោសដោយរង់ចាំការនិមិត្តមួយ។ ហាក់ដូចជាមានអ្វីមួយសំដៅត្រឡប់មកវិញ "មិនមែនជាការហៅទេ។ តើអ្នកត្រូវការនិមិត្តមួយណា នៅពេលដែលការសន្យាត្រូវបាននិយាយរួចហើយ?" ដូច្នេះខ្ញុំបានលុតជង្គង់ហើយអធិស្ឋាន។ ហើយខណៈពេលកំពុងអធិស្ឋាន អ្វីមួយគ្រាន់តែបោះយុថ្កានៅខាងក្នុង សេចក្តីជំនឿនៃការសន្យា។

80 ចេញមកវិញ។ ហើយលោកស្រី វូដ នៅពេលដែលខ្ញុំបានប្រាប់នាងអំពីវា នាងបាននិយាយថា "តើអ្នកបានឃើញអ្វីទេ បងប្រុសប្រាណហាំ?"

81 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនដែលឃើញអ្វីទាំងអស់ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានអារម្មណ៍អ្វីមួយដែលបានប្រាប់ខ្ញុំថា ការសន្យារបស់ទ្រង់គឺជាការពិត ហើយទ្រង់នឹងធ្វើវា។ ហើយខ្ញុំជឿថាទ្រង់នឹងធ្វើវា។"

82 ហើយក្នុងរយៈពេលតិចជាងម្ភៃបួនម៉ោង ចុងបញ្ចប់នៃជំងឺមហារីកនោះចាប់ផ្តើមបំបែកចេញ ហើយមានស្នាមនៅលើវា។ មហារីកមិនរមាស់ដូចអ្នកដឹងទេ លុះត្រាតែវាងាប់។ ដូច្នេះវានៅទីនោះឥឡូវនេះ។ ហើយស្ត្រីនោះបានជាសះស្បើយ ហើយនៅផ្ទះ។ តើព្រះគ្រីស្ទដ៏អស្ចារ្យយ៉ាងណា! ដោយរក្សាភ្នែករបស់យើងនៅលើការសន្យា! ព្រះមានបន្ទូលដូច្នេះ!

83 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលយើងត្រូវបានអធិស្ឋានសម្រាប់ ពេលខ្លះ យើងចេញទៅ ហើយនិយាយថា "វាមិនត្រូវបានធ្វើភ្លាមៗទេ ដូច្នេះប្រហែលជាយើងត្រឡប់ទៅ

ម្តងទៀតប្រសើរជាង។" អូ ទេ។

84 រក្សាភ្នែករបស់អ្នកនៅលើការសន្យា។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះ ដែលដោះស្រាយវា។ នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់។ ប្រសិនបើព្រះមានបន្ទូលដូច្នេះ ព្រះអាចរក្សាការសន្យារបស់ទ្រង់ បើមិនដូច្នេះទេ ទ្រង់នឹងមិនធ្វើវាទេ។

85 អ័ប្រាហាំបានហៅរបស់ទាំងនោះ ដែលមិនមែនដូចជាមាន។ ហើយអស់រយៈពេលម្ភៃប្រាំឆ្នាំ បានឈរលើអ្វីដែលមិនអាចទៅរួច ពីព្រោះគាត់បានរាប់ថាព្រះអាចធ្វើតាមអ្វីដែលទ្រង់បានសន្យា។ អាម៉ែន។ ហើយយើងជាកូនរបស់អ័ប្រាហាំដោយសារជំនឿ។

86 ប្រាកដណាស់ អេលីយ៉ាបានរក្សាភ្នែករបស់គាត់ ឬអេលីសេលើអេលីយ៉ាហើយដូចដែលពួកគេបន្ត។ មួយសន្ទុះក្រោយមក រទេះសេះក៏មកចែកពួកគេ ពីម្ខាងទៅម្ខាង និងម្ខាងទៀត ហើយបន្ទាប់មកវាបានលើកអេលីយ៉ា។ នៅលើ... គាត់បានឡើងលើរទេះសេះ ហើយឡើងលើ ហើយដោះក្រមារបស់គាត់ចេញពីស្មារបស់គាត់ ហើយបោះវាទៅអេលីសេវិញ។ ដោយសារតែ អេលីសេបានរីកចម្រើនចូលទៅក្នុងវា អ្នកដឹងទេ ដូច្នេះវាសមនឹងគាត់។ ហើយតើអ្នកអាចស្រមៃបានទេ...?

87 អូ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវការយកចិត្តទុកដាក់មិនបែងចែករបស់អ្នក ដូចជាខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាឈឺបំពង់ក។ ខ្ញុំចង់សួរអ្នកអ្វីមួយ។

88 តើអ្នកអាចស្រមៃមើលថាអេលីសេមានអារម្មណ៍យ៉ាងណាពេលគាត់រើសក្រមានេះ ដាក់វានៅលើស្មារបស់គាត់? អូ មានអារម្មណ៍យ៉ាងណា!

89 ខ្ញុំមិនមានន័យថានេះជារឿងផ្ទាល់ខ្លួនទេ ប៉ុន្តែប្រហែលដប់ឆ្នាំមុន ពីវេទិកានៅទីនេះ ខ្ញុំបានអធិប្បាយលើសេចក្តីអធិប្បាយ ដាវីឌ ជាអ្នកចម្បាំងដែលមានខ្សែដង្ហក់នៅក្នុងដៃរបស់គាត់ ហើយកូលីយ៉ាតនៅពីមុខគាត់។ នៅសម័យពួកគេមិនមានយុទ្ធនាការព្យាបាលនៅលើវាលទេ គ្មានកន្លែងណា ដូចដែលយើងបានដឹងទេ។ ហើយ អូ របៀបដែលមនុស្សរិះគន់ទៅលើការព្យាបាលដ៏ទេវភាព! ប៉ុន្តែមានអ្វីមួយ បន្ទាប់ពីបានជួបជាមួយព្រះ។ ហើយគ្រូគង្វាលបានប្រាប់ខ្ញុំថាខ្ញុំកំពុងវង្វេងស្មារតី វាមិនអាចទៅរួចនោះទេ។ ប៉ុន្តែ ពីប្រអប់តែមួយនៅទីនេះ ខ្ញុំបាននិយាយអំពីដាវីឌ។ បាននិយាយថា "តើអ្នកចង់ប្រាប់ខ្ញុំថា នេះជាកងទ័ពរបស់ព្រះ

ដ៏មានព្រះជន្មរស់ តើនឹងអនុញ្ញាតឱ្យពួកភីលីស្ទីនដែលមិនបានកាត់ស្បែកប្រឆាំងនឹងកងទ័ពនេះឬ?"

90 ក្មេងប្រុសសក់រួញលើ-ស្មា ក្មេងប្រុសសក់រួញ មានអាវស្បែកចៀម និងខ្សែដង្ហក់នៅក្នុងដៃ ជាមួយនឹងកងទ័ពអ៊ីស្រាអែលទាំងមូលឈរគាំទ្រ។ ហើយគាត់តែម្នាក់ឯងបានដើរចេញ។ ជាមួយបុរសម្នាក់ ដោយមាន—ជាមួយលំពែងប្រវែងដប់ប្រាំបួនហ្វីត ហើយរបស់ដែលនៅខាងចុងវាមានទម្ងន់រាប់សិប ប្រហែលជាវាជាដែកទម្ងន់ម្ភៃផោន មុតស្រួច លំពែងដប់ប្រាំបួនហ្វីត ជាមួយនឹងម្រាមដៃប្រវែងដប់បួនអ៊ីញ។

ហើយដាវីឌប្រហែលជាមានទម្ងន់កៅសិបផោន ហើយឈរឡើង លោតចុះឡើងដូចជាមាន់តូចមួយ ហើយនិយាយថា "អ្នកចង់ប្រាប់ខ្ញុំថា" អូ ខ្ញុំអើយ "អ្នកនឹងអនុញ្ញាតឱ្យពួកភីលីស្ទីនដែលមិនបានកាត់ស្បែកនោះ! ប្រសិនបើគាត់នៅជំនួសកន្លែងរបស់គាត់ អនុញ្ញាតឱ្យគាត់ស្នាក់នៅ ប៉ុន្តែគាត់កំពុងប្រឆាំងនឹងកងទ័ពរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។" អូ ខ្ញុំអើយ! "ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នាខ្លាចក្នុងការច្បាំងវាឬ?" បាននិយាយថា "អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំប្រយុទ្ធជាមួយគាត់។" អូ ខ្ញុំអើយ! គាត់បាននិយាយថា "ព្រះនៃស្ថានសួគ៌អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំសម្លាប់តោដោយខ្សែរដង្ហក់ ទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំសម្លាប់ខ្លាឃ្មុំដោយខ្សែដង្ហក់ ហើយតើទ្រង់នឹងប្រគល់ពួកភីលីស្ទីនដែលមិនបានកាត់ស្បែកនោះមកក្នុងដៃខ្ញុំប៉ុន្មានទៀត!" ប្រាកដណាស់។

91 ហើយនៅពេលដែលជ័យជំនះដំបូងត្រូវបានឈ្នះ ហើយកូលីយ៉ាតត្រូវបានទម្លាក់ កងទ័ពអ៊ីស្រាអែលទាំងមូលបានតាមដាវីឌ។ ហើយពួកគេបានកាត់ក្បាលនិងវាយអ៊ីស្រាអែល...ឬវាយពួកភីលីស្ទីនដែលធ្លាក់ចូលទៅក្នុងទឹកដីរបស់ពួកគេ។ ពួកគេបានរុញពួកគេចូលទៅក្នុងជ្រុង ហើយសម្លាប់ពួកគេ ហើយបានកាន់កាប់ទីក្រុងរបស់ពួកគេ និងអ្វីៗទាំងអស់ ហើយបានទទួលជ័យជំនះ។

92 បងប្អូនប្រុសស្រី រឿងដូចគ្នាបានធ្វើនៅក្នុងពិភពនៃជំនឿដ៏អស្ចារ្យ នៅពេលដែលពួកគេនិយាយថា "ការព្យាបាលដ៏ទេវភាពមិនអាចដំណើរការបានទេ។ ថ្ងៃនៃការអស្ចារ្យបានកន្លងផុតទៅហើយ។" ប្រសិនបើថ្ងៃនៃការអស្ចារ្យបានកន្លងផុតទៅថ្ងៃរបស់ព្រះបានកន្លងផុតទៅហើយ។ ក្រុមជំនុំដែលមិនជឿលើជំនឿដ៏អស្ចារ្យនឹងស្លាប់នៅទីបំផុត ហើយព្រះនឹងចាកចេញពីក្រុមជំនុំ។ ត្រូវតែអញ្ចឹង! ហើយព្រះបានប្រទានការសន្យា ហើយការសន្យារបស់ព្រះគឺអស់កល្បជានិច្ច។

93 កាលពីមុននៅពេលដែលក្មេងស្រីមួយចំនួនត្រូវបានបោកបញ្ឆោតដោយរ៉ាដ្យូម ហើយនឹងជ្រលក់វា ហើយគូរដៃរ៉ាដ្យូមនៅលើនាឡិកា។ ខ្ញុំមានខ្លះនៅលើមួយនេះ។ ហើយក្មេងស្រីម្នាក់បានធ្វើខុសហើយយកជក់ហើយជាប់វានៅក្នុងមាត់របស់នាង។ វាបានសម្លាប់នាង។ ហើយប៉ុន្មានឆ្នាំក្រោយមក ពួកគេបានយកមីក្រូទស្សន៍ហើយដាក់វានៅលើលលាដ៍ក្បាលរបស់ក្មេងស្រីនោះ ហើយពួកគេនៅតែអាចឮថារ៉ាដ្យូមកំពុងបន្ត "ប៊ី-ប៊ីរ-ប៊ីរ។" វាគ្មានទីបញ្ចប់។ វាបន្តធ្វើការ បន្ត។ គ្មានការបញ្ឈប់វាទេ។

94 ហើយ អូ បងប្រុស ប្រសិនបើរ៉ាដ្យូមមានឥទ្ធិពលបែបនេះនៅក្នុងយើង តើព្រះដ៏មានព្រះចេស្តា អស់កល្ប អស់កល្បជានិច្ច ព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិ នឹងច្រើនប៉ុណ្ណាទៀត! ទ្រង់ត្រូវតែមានឥទ្ធិពលដូចដែលទ្រង់បានចាប់ផ្តើម។ ទ្រង់ត្រូវតែមានវាគ្រប់បែបយ៉ាង បើមិនដូច្នោះទេ ទ្រង់មិនមែនជាព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិទេ។ ទ្រង់នៅតែរង់ចាំនរណាម្នាក់ដែលមានជំនឿយ៉ាងមុតមាំ ដែលនឹងដើរចេញហើយប្រកួតប្រជែងជាមួយសត្រូវនៅលើមូលដ្ឋាននៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយនិយាយថាវាដូច្នេះ។

95 ហើយឥឡូវនេះ តើមានអ្វីកើតឡើង នៅពេលដែលយុទ្ធនាការព្យាបាលដ៏អស្ចារ្យបានចាប់ផ្តើម? បន្ទាប់មកទាហានរាប់ពាន់នាក់ ជាបុរសរបស់ព្រះ ដែលបានសម្រាកនៅក្នុងព្រះវិហារតូចៗ ដូចជា អូរ៉ល រ៉ូប៊ឺត ថមមី ហ៊ីក និងបុរសផ្ទើមជាច្រើននាក់ផ្សេងទៀតនៅលើវាលបេសកកម្ម បានទាញដាវរបស់ពួកគេហើយពួកគេចេញទៅ។ ដាវ*នេះ*ដែលកាត់ទាំងមកនិងទៅ ឡើងចុះ និងចូលនិងចេញ "អ្នកយល់ដឹងពីគំនិត សូម្បីតែខួរឆ្អឹង។" ពួកគេបានទាញព្រះគម្ពីររបស់ពួកគេដាវរបស់ពួកគេ ហើយដើរចេញ នៅពេលដែលពួកគេឃើញថាវាអាចធ្វើបាន។ ហើយយើងបានយកឈ្នះសត្រូវ ដោយព្រះគុណរបស់ព្រះ រហូតដល់ពិភពលោកទាំងមូលមានការប្រោសឲ្យជា។ វាអាចធ្វើបាន។ គ្រូគង្វាលតូចៗដែលមានក្រុមជំនុំតូចៗពីរគុណនឹងបួនជាដើម បានឆេះហើយបានឃើញនិមិត្ត ហែកដាវហើយចេញទៅ ហើយប្រឆាំងនឹងសត្រូវ។

96 "តើអ្នកដឹងដោយរបៀបណា?" មានបុរសដ៏អស្ចារ្យ សមាជិកសភា អាប់សរ ស្តេចចចនៃប្រទេសអង់គ្លេស ហើយបុរសដ៏អស្ចារ្យជាច្រើនដែលឈឺនិងរងទុក្ខ ត្រូវបានព្យាបាលដោយព្រះចេស្តានៃព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិ។ ដូច្នេះពួកគេមិនអាច

និយាយអ្វីអំពីវាឥឡូវនេះបានទេ។ វារួចរាល់ហើយ។ ប្រាកដណាស់! ទ្រង់គឺ...

97 បន្ទាប់មកអេលីសេបានទៅតាមបំណងចិត្តរបស់គាត់គឺចង់បានការសន្យានោះ។ គាត់ចង់បានការសន្យា នោះគឺជាការជម្រុញរបស់គាត់ នោះជារបស់គាត់ នោះគឺជាជីវិតរបស់គាត់ នោះគឺជាចេតនារបស់គាត់ អ្វីគ្រប់យ៉ាង ទាំងអស់ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលព្យួរលើការសន្យានោះ។

98 ខ្ញុំត្រូវបានគេបញ្ចុះបញ្ចូលឱ្យជឿថាយើងមិនស្មោះត្រង់អំពីរឿងនេះដែលយើងកំពុងនិយាយនោះទេ។ ប្រសិនបើការជម្រុញទាំងមូលរបស់អ្នក នៅព្រឹកនេះពឹងផ្អែកលើ "ការសរសើរតម្កើងព្រះសម្រាប់ការព្យាបាលរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំតាំងចិត្តថានឹងបានជាសះស្បើយដោយអំណាចនៃព្រះ។ ខ្ញុំប្តេជ្ញាថានឹងរស់នៅក្នុងជីវិតគ្រីស្ទាន។ ខ្ញុំតាំងចិត្តដើរដោយសន្តិភាពជាមួយព្រះ។ ខ្ញុំប្តេជ្ញាធ្វើវា។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលម្តាយនិយាយ អ្វីដែលក្រុមជំនុំនិយាយ អ្វីដែលគ្រូគង្វាលនិយាយ អ្វីដែលនរណាម្នាក់ផ្សេងទៀតនិយាយ អ្វីដែលលោកិយនិយាយ។ ខ្ញុំប្តេជ្ញាចិត្ត។ នោះជាភាពផ្ទង់នៃចិត្តខ្ញុំ។" អ្នកនឹងទៅដល់កន្លែងណាមួយ។

99 បន្ទាប់មក ពេលអេលីសេឃើញថាគាត់តាំងចិត្តនឹងយកវា អេលីយ៉ាបានឃើញថា*អេលីសេ*បានតាំងចិត្ត គាត់បានផ្តល់ការសន្យាដល់គាត់។ ឥឡូវនេះការសន្យាគឺ "បើអ្នកឃើញខ្ញុំពេលខ្ញុំទៅ! បើអ្នកឃើញខ្ញុំពេលខ្ញុំចាកចេញ!" ឥឡូវនេះវានៅសល់តែអេលីសេ។ គាត់ចង់ស្តាប់ការសន្យា ដូច្នេះគាត់បានទទួលការសន្យា។ ឥឡូវនេះមាន "ប្រសិនបើ" នៅក្នុងវា។ "បើអ្នកឃើញខ្ញុំពេលខ្ញុំទៅ!"

100 ឥឡូវនេះ បើអ្នកឈឺនៅព្រឹកនេះ ហើយអ្នកចង់ជាសះស្បើយ ខ្ញុំអាចបញ្ជាក់ដល់អ្នកថាព្រះគ្រីស្ទបានប្រទានការសន្យាដល់អ្នក។ ការសន្យាគឺជារបស់អ្នក "ប្រសិនបើអ្នកអាចជឿ! បើអ្នកអាចជឿ!" កុំចាញ់។

101 ឥឡូវនេះអេលីសេបានរុំដោយក្រមារបស់អេលីយ៉ាដែលជាហោរា។ តើអ្វីទៅជាការហែក្បួនរបស់អ្នកឈ្នះ! របៀបដែលគាត់បានដើរ ជាន់លើស្ថានសួគ៌ ជាអ្នកឈ្នះ! គាត់បានឮការសន្យា។ គាត់មានអារម្មណ៍ថាមានអំណាច។ គាត់កំពុងដើរដូចជាអ្នកចម្បាំង ចុះទៅទន្លេយ័រដាន់។

102 សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ មិត្តអើយ! អ្នកជឿគ្រប់រូប នៅព្រឹកនេះ ដែលត្រូវ

បានពាក់នៅក្នុងសេចក្ដីសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ កំពុងដើរឆ្ពោះទៅរកផ្លូវយ័រដាន់។ ហ្នឹងហើយ។

103 សូមឱ្យគ្រាប់បែកបរមាណូមក អនុញ្ញាតឱ្យនាងទោះជាយ៉ាងណា។ យើងកំពុងពាក់ក្រមាហើយដើរ ជាអ្នកឈ្នះ។ អាម៉ែន។ ខ្ញុំ..."កុំខ្លាចអី។ ខ្ញុំបានយកឈ្នះលោកិយ។" បាទ មែនហើយ! ចងចាំអ្វី? "ខ្ញុំបានយកឈ្នះលោកិយ។" ព្រះគ្រីស្ទមានបន្ទូលដូច្នេះ។

104 អេលីយ៉ាកំពុងដើរដោយពាក់ក្រមាដែលគេធ្លាប់ប្រើ ដូចជាអ្នកឈ្នះ មកដល់ទន្លេយ័រដាន់។

105 បងប្រុស ខ្ញុំសូមនិយាយរឿងនេះដោយគោរពចំពោះអ្នក។ កុំពាក់ក្រមារបស់អ្នកដទៃដែលមានសត្វកន្លាតស៊ីដោយការសង្ស័យ ដែលជាកន្លែងដែលការបរាជ័យនិងអបិយជំនឿទាំងអស់នេះនិងការកើនឡើងនិងចុះក្រោមបានដាក់រន្ធនៅក្នុងវា ហើយពួកគេកំពុងលេចធ្លាយ។ អ្នកពាក់ក្រមារបស់អ្នកឈ្នះ គឺព្រះគ្រីស្ទ។ កុំទុកចិត្តលើក្រុមជំនុំរបស់អ្នកដែលធ្លាប់បង្រៀនសេចក្តីសង្គ្រោះដោយពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលធ្លាប់បង្រៀនការព្យាបាលដ៏ទេវភាព ហើយឥឡូវនេះបដិសេធវា ទាំងអស់ស៊ីជាមួយខែនៃការសង្ស័យនិងអ្វីៗផ្សេងទៀត។ ពាក់អាវរបស់ទ្រង់ដែលមិនដែលចាញ់ការប្រយុទ្ធ ដ្បិតអ្នកនៅលើផ្លូវទៅកាន់ទន្លេយ័រដាន់។ អាម៉ែន។

106 ឥឡូវនេះ គាត់ពាក់អាវជជជុះ នោះជាការពិត។ ហើយមនុស្សជាច្រើននៅព្រឹកនេះមានក្រមាដែលគេធ្លាប់ប្រើ។ ប៉ុន្តែពេលគាត់មកដល់ទន្លេយ័រដាន់ គាត់ដឹងថាក្រមាតែមួយមិនអាចធ្វើការបានទេ។ ហ្នឹងហើយ។ ហើយក្រុមជំនុំ មេតូឌីស្ទ បាទីស្ទ ពេនទីកុស្ដ ប្រេសប៊ីធើរៀន "អូ យើងមានសាលារៀន! ដើម្បី... ខ្ញុំ យើងមានក្រមសីលធម៌ទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរ។ យើងមានអាវត្បាញទាំងអស់ត្រឹមត្រូវ ការសន្យា។ យើងមានវាទាំងអស់។ អូ យើងបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកចុះទៅ។ ហើយយើងជាសាវ័កណាស់។ យើងមានជំនឿលើសាវក។ យើងជឿលើការព្យាបាលដ៏ទេវភាព។ យើងជឿលើព្រះ។ យើងជឿលើអំណាចនៃព្រះ។ យើងបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក នៅក្នុងព្រះគម្ពីរតាមរបៀបដែលព្រះគម្ពីរបានចែង។ យើងបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ យើងបាននិយាយជាភាសាដទៃ។ យើងធ្វើទាំងអស់នោះ។" ប៉ុន្តែ បងប្អូនអើយ ប្រសិនបើនោះជារឿងតែមួយគត់ដែលអ្នក

ត្រូវការ អ្នកនឹងរកឃើញការខ្វះខាតរបស់អ្នកផងដែរ នៅពេលដែលអ្នកមកដល់ទន្លេយ័រដាន់។

107 អូ អ្នកប្រហែលជាត្រូវបានបង្រៀន។ អ្នកប្រហែលជាឆ្លាត។ អ្នកអាចមាន ឌីឌី បណ្ឌិតទេវវិទ្យា។ អ្នកអាចមានបណ្ឌិត បណ្ឌិតទស្សនវិជ្ជា។ អ្នកអាចមាន បណ្ឌិតឡាតាំង។ អ្នកអាចមានសញ្ញាបត្រគ្រប់ប្រភេទ។ អ្នកប្រហែលជាមានអាវផាយរបស់ព្រះវិហារមេតូឌីសលើអ្នក។ អ្នកប្រហែលជាមានអាវផាយរបស់ពួកជំនុំពេនទីកុស្ដលើអ្នក។ អ្នកអាចមានអាវផាយនៃក្រុមជំនុំនៅលើអ្នក ឬក្រុមជំនុំតែមួយ ឬព្រះត្រីឯក ឬអ្វីក៏ដោយដែលវាអាចមាន។ វាត្រូវតែជាក្រមាដែលគេធ្លាប់ប្រើប៉ុណ្ណោះ ដែលត្រូវចាប់ផ្ដើម ហ្នឹងហើយ នៃគោលលទ្ធិដែលមនុស្សបង្កើត ត្រូវបានគេគិតឡើងដូច្នេះ ហើយទោះបីជាអ្នកធ្លាប់ជាគ្រីស្ទានក៏ដោយ ហើយក្រុមជំនុំគឺជាគ្រីស្ទាន ហើយស្លៀកពាក់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ។

108 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអេលីសេក្រោកឈរឡើង ទៅធនាគារទាំងមូលដែលពោរពេញដោយហោរានិងអ្នករិះគន់ ឃើញអ្វីដែលគាត់នឹងធ្វើ ហើយគាត់មកទីនេះដើរជាមួយអាវរបស់អេលីយ៉ា អូ ខ្ញុំអើយ ហាលេលូយ៉ា គាត់ត្រូវបានសាលារៀន បើមិនដូច្នេះទេគាត់ត្រូវបានអប់រំគាត់បានដាក់ស្មើ គាត់ជឿ មិនមានអ្វីខុសជាមួយគាត់ទេ គាត់ចុះមកទន្លេយ័រដាន់ លោកិយកំពុងមើលគាត់។

109 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ តើយើងត្រូវការវាយ៉ាងណានៅថ្ងៃនេះ! ជាមួយនឹងអ្នកប្រាជ្ញជាច្រើនដែលបានទទួលការអប់រំ ជាមួយបុរសជាច្រើនដែលអាចបំបែកព្រះគម្ពីរនោះចេញ ហើយកំណត់វាជាមួយគ្នានៅក្នុងគណិតវិទ្យា បុរសជាច្រើនដែលអាចធ្វើការអស្ចារ្យតាមរបៀបនៃការបង្រៀន ដែលដឹងពីប្រវត្តិព្រះគម្ពីរហូតមកដល់ពេលនេះ ដែលអាចប្រាប់អ្នកពីម៉ោងដែលទៀនត្រូវបានភ្លឺ និងម៉ោងដែលវារលត់។ ពួកគេអាចប្រាប់អ្នកពីរឿងទាំងអស់នេះ។ ហើយពួកគេ...ពួកគេបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។ ពួកគេបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកខាងវិញ្ញាណដូចដែលពួកគេហៅវាថា អាវផាយ។ ពួកគេមានអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងតាមលំដាប់លំដោយ។

110 អេលីសេក៏ដូចគ្នាដែរ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់ចុះមកទន្លេយ័រដាន់ ដើម្បីប្រឈមមុខនឹងពិភពលោកដ៏លំបាក តើគាត់បានស្រែកអ្វី? "តើព្រះរបស់អេលីយ៉ានៅឯណា?" វាមិនមែនជាក្រមារបស់អេលីយ៉ាទេដែលបានធ្វើវា។ វាជាអំណាចនៃ

ព្រះរបស់អេលីយ៉ាដែលបានធ្វើវា។

111 ហើយអ្វីដែលពិភពលោកត្រូវការនៅព្រឹកនេះគឺអំណាចនៃព្រះរបស់អេលីយ៉ា។ អ្នកប្រហែលជាបាននិយាយភាសាដទៃហើយស្រែក ហើយរត់លើឥដ្ឋ។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលយើងត្រូវការគឺអំណាចនៃព្រះនៃពេនទីកុស្ត ដើម្បីផលិតជីវិតនិងអ្វីដែលបានរស់នៅក្នុងថ្ងៃនោះនៅក្នុងអំណាចសាវក។

112 អាវជជជជជុះមិនអីទេ ប៉ុន្តែគាត់ត្រូវការការហៅថ្មីនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់ពីព្រះ។ គាត់ត្រូវការការចាក់ប្រេងតាំងថ្មីពីព្រះ។ គាត់ពាក់ក្រមាដែលគេធ្លាប់ប្រើពេលគាត់មកទន្លេ ប៉ុន្តែគាត់ត្រូវការការហៅដោយផ្ទាល់ពីព្រះ និងអំណាចផ្ទាល់ពីព្រះ ដើម្បីធ្វើការអស្ចារ្យ។

113 ហើយបងប្អូនអើយ កុំខ្លាចក្នុងការសុំអ្វីពីព្រះ។ អ្នកត្រូវតែទាមទារព្រះ ឬសុំព្រះសម្រាប់អ្វីដែលទ្រង់បានសន្យា។ ដ្បិតប្រសិនបើខ្ញុំកំពុងណែនាំព្រះដែលមានគ្រប់ទាំងអំណាច ហើយមានអំណាចទាំងអស់ ហើយបើខ្ញុំជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះ ខ្ញុំត្រូវតែធ្វើកិច្ចការរបស់ព្រះ។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើកិច្ចការរបស់ព្រះ ខ្ញុំត្រូវតែទាមទារពីព្រះ ដើម្បីនាំរឿងទាំងនេះកើតឡើង ដោយសារតែទ្រង់កំពុងទាមទារឱ្យខ្ញុំផលិតអ្វីដែលមិនអាចទៅរួច។ ខ្ញុំត្រូវសួរទ្រង់។ ខ្ញុំត្រូវតែអំពាវនាវដល់ទ្រង់ ហើយឈរនៅទីនោះ ហើយនិយាយថា "ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានសន្យាហើយ។" ដូច្នេះអ្នកគ្រប់គ្នា។

114 "អ្នកនឹងទទួលបានអំណាច" កិច្ចការ ១:៨ "បន្ទាប់ពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកសណ្ឋិតលើអ្នក។" បន្ទាប់ពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកសណ្ឋិតលើអ្នក! បន្ទាប់ពីអ្នកត្រូវបានពាក់ជាគ្រីស្ទាន បន្ទាប់ពីជំនឿរបស់អ្នកបានកំណត់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នោះអ្នកនឹងទទួលបានអំណាច។ ហ្នឹងហើយ។ បាទ។

115 ហើយ បងប្អូនប្រុសស្រី អ្នករាល់គ្នា នៅព្រឹកនេះ ខ្ញុំសូមនិយាយរឿងនេះមុនពេលអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ ទូលបង្គំអាចនិយាយបានថា តាមរយៈជំនួយរបស់ព្រះ អ្នកអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។ ដូចដែលខ្ញុំបានឈរកាលពីដប់ឆ្នាំមុន នៅវេទិកានេះ អធិប្បាយអំពីដាវីឌនិងកូលីយ៉ាត ឥឡូវនេះវាមិនមែនជាកូលីយ៉ាតដែលរារាំងខ្ញុំទេ ព្រះបានសម្លាប់គាត់នៅមុខខ្ញុំ ប៉ុន្តែអ្វីដែលរារាំងខ្ញុំ គឺការខ្វះជំនឿ កង្វះអ្វីមួយដែលខ្ញុំដឹងនៅជុំវិញ។

116 ហើយនៅព្រឹកនេះ នៅមុខរោងឧបោសថតូចនេះម្តងទៀត ខ្ញុំកំពុងស្រែក

ថា តើព្រះដែលបានសន្យានេះនៅឯណា? តើព្រះដែលបានជួបខ្ញុំជាមួយការនេះនៅឯណា? សូមយាងមក ព្រះអង្គអើយ ហើយប្រទានឱ្យទូលបង្គំមានភាពក្លាហាន។ ផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវកម្លាំង។ ផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវគំនិតដែលបានកំណត់ ដោយមិនគិតពីអ្វីដែលមកឬទៅ។ មិនថាវាមើលទៅងងឹត ឬមើលទៅ...អ្វីក៏ដោយដែលវាមើលទៅដូច បន្តទៅមុខទៀត។ ការសន្យាគឺជាការពិត។

117 ហើយបងប្រុស បងស្រី នៅថ្ងៃមួយ...ចំពោះអ្នកជាមិត្តមានបាបនៅទីនេះនៅព្រឹកនេះ និងសម្រាប់អ្នកដែលព្យាយាមក្លែងបន្លំជាគ្រីស្ទាន អ្នកអាចជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមជំនុំ នោះល្អណាស់ ខ្ញុំគ្មានអ្វីត្រូវនិយាយប្រឆាំងនឹងវាទេ គ្មានអ្វីប្រឆាំងនឹងការអប់រំអ្នកប្រាជ្ញដ៏ល្អរបស់អ្នក ឬប្រឆាំងនឹងទ្រឹស្តីរបស់អ្នកទេ ខ្ញុំមិនមានអ្វីប្រឆាំងនឹងវាទេ ប៉ុន្តែ អូ តើព្រះនៅឯណា?

118 វាមិនមែនជាអេលីយ៉ាទេ។ វាមិនមែនជាអេលីយ៉ាទេដែលបានបើកទន្លេនោះ។ វាមិនមែនជាក្រមារបស់គាត់ទេ។ អេលីសេបានយកវាចេញពីស្មារបស់គាត់។ គាត់បានបត់វាតាមរបៀបដូចគ្នាដែលអេលីយ៉ាបានធ្វើ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់ចាប់ផ្តើមព្យាយាមគ្រវីវា គ្មានអំណាចនៅទីនោះទេ។ បន្ទាប់មកគាត់យំដោយដឹងថាព្រះជាម្ចាស់គង់នៅកន្លែងណាមួយ "តើព្រះនោះនៅឯណា? តើទ្រង់នៅឯណា?" បន្ទាប់មកអ្វីមួយត្រូវតែបានវាយប្រហារហោរា ដ្បិតគាត់បានគ្រវីក្រមានោះហើយវាយទឹក ហើយនាងបានបើកទៅទីនោះ។ ហើយនៅចំពោះមុខបព្វជិតនៅថ្ងៃនោះ មុនពេលអ្នករិះគន់នៅថ្ងៃនោះ គាត់បានដើរកាត់ទន្លេយ័រដាន់ ដូចជាអេលីយ៉ាបានធ្វើនៅចំពោះមុខគាត់។

119 យើងមិនត្រូវការការបង្រៀនទេ យើងមានវា។ ប៉ុន្តែយើងត្រូវការព្រះរបស់អេលីយ៉ា។ យើងត្រូវការអំណាចនៃព្រះនៃអេលីយ៉ា នៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់យើង។ អំណាចដើម្បីធ្វើឱ្យវាជាប់នៅទីនោះ ហើយហៅព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះថា "ត្រូវ" ដោយមិនគិត។

120 ហើយយើងទាំងអស់គ្នានៅទីនេះនៅព្រឹកនេះ ក្នុងនាមជាមនុស្សនៅលើផ្លូវរបស់យើងទៅកាន់ទន្លេយ័រដាន់។ "ហើយនៅពេលដែលគាត់បានមកដល់ទន្លេយ័រដាន់។" អ្នកនឹងទៅដល់ទីនោះ មួយព្រឹកនេះឬមួយយប់នេះ។

121 ពេលគាត់មកដល់ទន្លេយ័រដាន់ គាត់កំពុងដើរជាអ្នកច្បាំង។ ប៉ុន្តែ នៅពេលដែលគាត់មកដល់ទន្លេយ័រដាន់ នោះគឺជាភាពខុសគ្នា។ គាត់ពាក់ក្រមាដែលគេ

ធ្លាប់ប្រើ។ បុរសម្នាក់ទៀតបានពាក់វា។ ប៉ុន្តែវាជាក្រមាដ៏ល្អ ហើយគាត់បានដឹងថា បុរសនោះជាអ្វី ដែលពាក់ក្រមានោះ។

122 បងប្រុស បងស្រី នៅព្រឹកនេះ ខ្ញុំត្រូវចុះទៅទន្លេយ័រដាន់។

123 កំពុងគិត។ រសៀលនេះ យើងនឹងចុះទៅបងប្រុសនិងបងស្រីវ៉ាយ។ កុំភ្លេចពួកគេ។ នេះគឺជាខួបអាពាហ៍ពិពាហ៍មាសរបស់ពួកគេ។ ខ្ញុំជឿថា ក្រុមជំនុំពួកគេនឹងមាន—អាហារពេលល្ងាចជាមួយពួកគេ។ ខ្ញុំបានគិតនៅថ្ងៃផ្សេងទៀតៈ ហាសិបឆ្នាំ! ហើយខ្ញុំឃើញពួកគេទាំងពីរ ចាស់ជរា និងធ្លាក់ចុះ។ ខ្ញុំគិត "បាទ ខ្ញុំមានអាយុសែសិបប្រាំពីរឆ្នាំ។" ពួកគេទើបតែរៀបការបីឆ្នាំមុនខ្ញុំកើត។

124 សែសិបប្រាំពីរ! ខ្ញុំកំពុងដើរឆ្ពោះទៅរកទន្លេយ័រដាន់។ ខ្ញុំត្រូវចុះមក។ ខ្ញុំត្រូវទៅទីនោះ។ ខ្ញុំនឹងទៅដល់ទីនោះ។ វាអាចមានគ្រោះថ្នាក់នៅលើផ្លូវ។ ខ្ញុំអាចធ្លាក់ពីលើអាកាស ក្នុងយន្តហោះ។ ខ្ញុំអាចត្រូវបានបាញ់ដោយព្រួញរបស់អារក្សនៅកន្លែងណាមួយ ហើយស្លាប់។ ខ្ញុំមិនដឹងថាខ្ញុំទៅជាយ៉ាងណាទេ។ ប៉ុន្តែ មានរឿងមួយដែលខ្ញុំដឹង ខ្ញុំនឹងទៅ ហើយខ្ញុំកំពុងដើរឆ្ពោះទៅកាន់ទន្លេយ័រដាន់។

125 ប៉ុន្តែពេលខ្ញុំទៅដល់ទីនោះ ខ្ញុំចង់ដឹងរឿងមួយថា ខ្ញុំមានក្រមាដែលគេធ្លាប់ប្រើមួយដែរ។ ខ្ញុំមិនទុកចិត្តលើខ្ញុំទេ ព្រោះវាមិនល្អទេ។ ដ្បិតនៅពេលដែលអេលីសេបានយកក្រមារបស់អេលីយ៉ា គាត់បានហែកជាបំណែកហើយបោះវាចុះ។ ហើយនោះជាវិធីដែលខ្ញុំបានរកឃើញព្រះគ្រីស្ទ។ ខ្ញុំហែកខ្លួនឯង គំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំមិនសមហេតុសមផលផ្ទាល់ខ្លួន រឿងតូចតាចរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំគិតថា កាលខ្ញុំនៅក្មេងជាគ្រូអធិប្បាយបាទីស្ទ ខ្ញុំដូចជា...ខ្ញុំជានរណាម្នាក់។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបានហែកវាចេញ ខ្ញុំបានពាក់អាវរបស់ទ្រង់។ ហើយពេលខ្ញុំមកដល់ទន្លេយ័រដាន់ ខ្ញុំចង់ឃើញខ្លួនខ្ញុំរុំដោយក្រមារបស់ទ្រង់។ គាត់នឹងធ្វើតាម។ ហើយយើងនឹងទៅដល់ទីនោះនៅថ្ងៃណាមួយ។

ប៉ុន្តែសូមឲ្យយើងអធិស្ឋានមួយភ្លែត។

126 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ដូចដែលយើងនៅលើដងទន្លេយ័រដាន់របស់យើងនៅព្រឹកនេះ ជាអ្នកឈ្នះ ហើយនៅថ្ងៃណាមួយ យើងត្រូវបង្ហាញអ្វីមួយដល់ទន្លេយ័រដាន់ នោះគឺជាការស្លាប់។ ហើយ អូ អ្វីដែលគួរឱ្យរន្ធត់វានឹងជាការបំបែកចេញពីព្រះ! យើងមិនអាចឆ្លងកាត់បានទេ។ ប៉ុន្តែអេលីសេ ពេលគាត់ទៅដល់ទីនោះ គាត់

ពាក់ក្រមារបស់អេលីសេ...ក្រមារបស់អេលីយ៉ា។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានដោះអាវរបស់អេលីយ៉ា ដែលជាបុរសដែលគាប់ព្រះហឫទ័យទ្រង់ ហើយទ្រង់បានទទួលយកគាត់ ហើយនាំគាត់ឡើងទៅស្ថានសួគ៌ជាមួយទ្រង់ ហើយអេលីសេបានពាក់ក្រមារបស់គាត់ ដូច្នេះគាត់បានថ្វាយទៅទន្លេយ័រដាន់ សេចក្តីស្លាប់ ក្រមារបស់អេលីយ៉ា ហើយវាត្រូវបានទទួលយក ហើយទន្លេយ័រដាន់បានបើក ហើយគាត់បានដើរឆ្លងកាត់។

127 ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់ នៅថ្ងៃណាមួយ យើងត្រូវចុះមក។ យើងមិនអាចបង្ហាញការល្អរបស់យើងបានទេ យើងមិនមានទេ។ យើងមិនអាចបង្ហាញអ្វីនៅក្នុងលោកិយបានទេ។ ខ្ញុំមិនចង់បានអ្វីទាំងអស់ ដើម្បីព្យាយាមបង្ហាញ ប៉ុន្តែខ្ញុំទុកចិត្តទាំងស្រុងលើគុណសម្បត្តិរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ អ្នកបានទទួលយកទ្រង់ ហើយប្រោសទ្រង់ឲ្យរស់ឡើងវិញ ហើយទ្រង់ត្រូវបាននាំចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ ហើយនៅទីនោះនឹងនៅជារៀងរហូត។ ហើយ ព្រះអង្គអើយ ទូលបង្គំចង់បង្ហាញដល់ទ្រង់ ដែលទូលបង្គំជឿលើទ្រង់ ហើយទូលបង្គំស្រឡាញ់ទ្រង់។ ហើយដោយព្រះគុណរបស់ទ្រង់ ទ្រង់បានបំពាក់យើងដោយអាវផាយរបស់ទ្រង់។ ហើយទូលបង្គំអធិស្ឋាន ឱព្រះវរបិតា ដែលទ្រង់នឹងជួយយើងឥឡូវនេះនៅក្នុងថ្ងៃនៃការប្រយុទ្ធ។ ហើយកន្លែងដែលមនុស្សរបស់ព្រះត្រូវធ្វើកិច្ចការរបស់ព្រះ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងអនុញ្ញាតឱ្យយើងយកអាវផាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ជាអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ ហើយអំពាវនាវរកព្រះដែលគង់នៅក្នុងទ្រង់។ ផ្តល់វា។ នៅក្នុងព្រះនាមរបស់ព្រះគ្រីស្ទ យើងសូមវា។

128 ហើយខណៈពេលដែលយើងឱនក្បាល។ ខ្ញុំគ្រាន់តែឆ្ងល់ថា ព្រឹកនេះ បើមានមនុស្សម្នាក់ដែលព្យាយាមដើរចុះទៅទន្លេយ័រដាន់ ដោយគ្មានក្រមានេះ។ ប្រសិនបើមានមនុស្សម្នាក់ដែលមិនមានក្រមារបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅលើអ្នក ហើយទោះបីជាវាត្រូវបានពាក់ម្តងដោយព្រះរាជបុត្រានៃព្រះក៏ដោយ។ ខ្ញុំឆ្ងល់ថា បើអ្នកមិនមានវានៅព្រឹកនេះទេ បើអ្នកលើកដៃថ្វាយព្រះហើយនិយាយថា "ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ម៉ោងនេះ ខ្ញុំចង់ទទួលយកវា។"

129 ព្រះប្រទានពរអ្នក ស្ត្រី។ តើមានអ្នកផ្សេងទៀតនឹងលើកដៃអ្នកទេ? ព្រះប្រទានពរអ្នកកូនប្រុស។ នរណាម្នាក់ផ្សេងទៀតគ្រាន់តែលើកដៃរបស់អ្នក? ព្រះប្រទានពរអ្នក ក្មេងប្រុសតូច។ ព្រះប្រទានពរអ្នក យុវជន។ មានអ្នកផ្សេងលើកដៃទេ? ព្រះ

ប្រទានពរអ្នក នៅខាងក្រោយនោះ លោក។

130 គ្រាន់តែនិយាយថា "ដោយជំនួយរបស់ព្រះ ព្រឹកនេះ ខ្ញុំចង់បោះបង់សេចក្ដីសុចរិតដោយខ្លួនឯង គំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំ និងគំនិតរបស់ខ្ញុំនៃការសប្បាយនិងពេលវេលាដ៏ធំ និងអំពើបាបដែលខ្ញុំបានរស់នៅ។ ហើយខ្ញុំចង់ឲ្យព្រះគ្រីស្ទដាក់ក្រមារបស់ទ្រង់លើខ្ញុំ នៅព្រឹកនេះ ដែលខ្ញុំនឹងប្រើក្រមារបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំដឹងថាវាល្អឥតខ្ចោះ។" ព្រះប្រទានពរអ្នកកូនប្រុស។ នរណាម្នាក់ផ្សេងទៀតនិយាយថា "ហើយខ្ញុំនឹងលើកឡើង..."

131 អ្នកលើកដៃរបស់អ្នក និយាយថា "ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់ទទួលយកព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំចង់ត្រូវបានពាក់នៅក្នុងសេចក្ដីសុចរិតរបស់ទ្រង់។ ពេលខ្ញុំទៅដល់ទីនោះនៅថ្ងៃនោះ ខ្ញុំនឹងមិនបង្ហាញខ្លួនឯងហើយនិយាយថា 'មែនហើយ ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងថាខ្ញុំបានទិញធ្យូងថ្មនរណាម្នាក់។ ខ្ញុំបានធ្វើរឿងនេះ។'" នោះជាការល្អណាស់ នោះពិតជាល្អណាស់ ប៉ុន្តែនោះ...អ្វីមួយត្រូវតែស្លាប់ សម្រាប់អ្នកដើម្បីរស់ ហើយមានតែតាមរយៈទង្វើនោះប៉ុណ្ណោះដែលអ្នកអាចបានសង្គ្រោះ។ តើអ្នកនឹងលើកដៃរបស់អ្នកទេ? និយាយថា "ព្រះគ្រីស្ទ ឥឡូវនេះខ្ញុំបោះបង់ចោលផ្លូវផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំ។ ទូលបង្គំទទួលយកផ្លូវរបស់ទ្រង់។ ទូលបង្គំចង់ឲ្យទ្រង់អាណិតមេត្តាទូលបង្គំពេលទូលបង្គំមកដល់ទីបញ្ចប់នៃផ្លូវ?" ត្រូវហើយ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក ស្ត្រីអើយ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ត្រូវហើយ។

ឥឡូវនេះយើងនឹងមានការអធិស្ឋាន។

132 ឥឡូវនេះ សុចរិត ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ដៃប្រាំពីរ ប្រាំបី ដប់បានលើកឡើង។ ខ្ញុំមិនស្គាល់ស្ថានភាពរបស់ពួកគេទេ។ អ្នកដឹងទាំងអស់អំពីពួកគេ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវការនៅថ្ងៃនេះ។ ហើយពួកគេដឹងថាពួកគេត្រូវការជំនួយ ហើយពួកគេសុខចិត្តមកទទួលជំនួយក្នុងពេលមានបញ្ហា ដើម្បីមើលថា ម៉ោងដ៏អស្ចារ្យដែលជិតមកដល់ឥឡូវនេះ គ្រាប់បែកបរមាណូ រឿងដ៏អស្ចារ្យដែលកំពុងរង់ចាំយើង។

133 ហើយទូលបង្គំអធិស្ឋាន ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ សូមទ្រង់ប្រទានពរដល់មនុស្សទាំងនេះ ហើយថ្ងៃនេះសូមដាក់ព្រះហស្តលើពួកគេ ហើយដកអំពើទុច្ចរិតនិងការសង្ស័យទាំងអស់ចេញ។ ហើយសូមឲ្យគេបោះចោលនូវក្រមារងាដែលស៊ីដោយសេចក្ដីសុចរិត-របស់ខ្លួនឯង ដែលដង្កូវស៊ី និងចង្រិត និងស៊ីដោយអ

បិយជំនឿនិងសាសនាព្រះវិហារ បានស៊ីរន្ធតាមរយៈវា ហើយ (ពួកគេ) វានឹងមិនជាប់ទៀតទេ។ សូមឲ្យពួកគេបោះវាចោល ហើយឈោងទៅយកក្រមារបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ និយាយថា "ខ្ញុំទុកចិត្តលើទ្រង់។ ទូលបង្គំរុំខ្លួន មិនមែនដោយសេចក្ដីសុចរិតរបស់ទូលបង្គំផ្ទាល់ ឬដោយគំនិតខ្លួនឯងឡើយ។ ប៉ុន្តែចាប់ពីម៉ោងនេះតទៅ ទូលបង្គំជឿជាក់លើទ្រង់។" ផ្ដល់ឱ្យពួកគេនឹងទទួលបានវា ឱព្រះវរបិតា ដ្បិតយើងសូមវាក្នុងព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

56-1125M ក្រមាដែលគេធ្លាប់ប្រើ

ពោងឧបោសថប្រាណហាំ

ជេហ្វឺសាន់វីល, អ៊ីនឌៀអាយណា ស.ហ.រ

KHMER

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

Voice Of God Recordings

P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

www.branham.org

សេចក្ដីជូនដំណឹងស្ដីពីការរក្សាសិទ្ធិ

រក្សា រ សិទ្ធ គ្រប់យ៉ាង។ សៀវភៅនេះអាចត្រូវបានបោះពុម្ពនៅលើម៉ាស៊ីនបោះពុម្ពនៅផ្ទះសម្រាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ឬត្រូវបានផ្ដល់ឱ្យដោយឥតគិតថ្លៃ ជាឧបករណ៍សម្រាប់ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះមិនអាចលក់ផលិតឡើងវិញក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំ បង្ហោះនៅលើគេហទំព័រ រក្សាទុកក្នុងប្រព័ន្ធទាញយកមកវិញ បកប្រែជាភាសាផ្សេងទៀត ឬប្រើសម្រាប់ការស្នើសុំមូលនិធិដោយគ្មានការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពី Voice Of God Recordings®។

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម ឬសម្រាប់សម្ភារៈផ្សេងទៀត សូមទាក់ទង:

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org